

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா

உள் நாடு ரூ. 7 8 0

புற நாடு ரூ. 9 8 0

காரியாலயம்:—

வேளாளர் தெரு,

புரசைபாக்கம், சேன்னை.

Vol 5.]

1932 ஞா நவம்பர் மீ 17உ

[No. 45

பொருளடக்கம்.

1. தலையங்கம் (Leader)	881	6. ஜூலியஸ் ஸீஸர் (அங்கம் 5. களம் 4)	
2. நம்மாழ்வார் வைபவம் (4-ம் பத்து, 1-ம் தசகம்) K. இராஜகோபாலாச் சாரியார் B.A., B.L.,	883	வேட்கல்பியர் நாடகம்	890
3. தமிழ்ப்பாடம் நளவெண்பா - கவிதொடர்காண்டம்	885	7. பொதிகைநிகண்டு (ஒரு சொற் பல்பொருட் பெயர்த் தொகுதி)	
4. திருக்குறள் நீதி (பொருட்பால்-அரசியல்). A. இராமலிங்கம்	887	S. வையாபுரிப் பிள்ளை B.A. B.L.	891
5. குடிவாழ்க்கை (Plato's Republic) K. இராஜகோபால்	889	8. கம்பராமாயணம் (மாரீசன் வதைப்படலம்) T. N. சேஷாசலம். B.A. B.L.	893
		9. சேக்கிழார் திறனும் திருத்தொண்டர் புராண எழுச்சியும்—M. P. குமாரநாயகம்	895
		10. வர்த்தமானம்	899

கலாநிலயம்

அறிவில்லாத திறமை 3.

இச்சையுடன் சாராமல் நிகிலப் பொருள்களை நிரந்தரமாய் நினைத்திருக்கின்றவோர் மேன்மையே அறிவெனத்தரும் என்பதை எடுத்துக்காட்டி, தத்துவ ஆராய்ச்சியும் வித்தகநிலையும் அவ்வறிவின் மேன்மைக்கு ஆதாரமாகின்ற அமைதியையுங்கூறினோம். சமய உணர்ச்சியும் கலைப்பயிற்சியும் புரியவல்ல உதவியும் அன்னதே.

சமயத்தை, ஒருபுறம் தனித்தனி தெய்வங்களுடனும், மறுபுறம் தனித்தனி சாதிகளுடனும், சார்த்திச் சண்டைசெய்யும் நெடுங்களமாய்ச் சாதித்தல் மானுடச் சிறுமைகள் அனைத்திலும் மிக மிக அற்பமான தோர் செய்தி. ஆதலின், ஆகமங்களையும் ஆசாரங்களையும் கடவுளைப்பற்றிய கொள்கைகளையும் நாமிற்கு வழக்கிற் கழைக்கவில்லை. நாத்திகத்திற்கும் ஆத்திகத்திற்குக்கூட அந்தத்தில் பேதம் அதிகமில்லை என்று நினைப்பதற்குரிய விடயங்களை முன் நாம் “மறுப்பதும் உறுதியாமே” என்னுந் தலையங்கங்களில் காட்டியிருக்கின்றோம். அவ்வகைச் சிந்தனைகளில் இப்பொழுது இறங்காமல், தத்துவமும் வித்தகமும் வாய்ந்த சில மேலோர் கடவுளைப்பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் சிலவற்றை இங்குச் சுருக்கமாகத் தொடர்ந்து கூறுவது நம்முடைய கட்டுரையின் தெளிவிற்குச் சால உதவியாயமையும். கடவுளைப்பற்றி இந்தியவகுப்பினர் கொண்டிருந்த கொள்கைகள் பெரும்பாலோர்க்குத் தெரிந்திருப்பது இயற்கையாதலின், மேலாட்டு நினைப்பாளர்தம் கருத்துக்களை மாத்திரம் காட்டினாற்போதும். கடவுள் நம்மைக் கையாள்வதற்கு முறைகளில் அநீதியும் கொடுமையும் அமைந்திருக்கின்றன

என்று, வெளித்தோற்றங்களைக் கண்டு மயங்கிய சிலர் அதற்கெதிர்த் கடவுளை அநீதியாயும் கொடுமையுடனும் கையாளத் தலைப்படுகின்றனர். “ஏ, கடவுளே, நாங்கள் செய்யும் பாவங்களை நீ மன்னிக்கக்கூடியவனாய் யிருப்பதுபோலவே, நீயும் எங்களுக்குச் செய்யும் அநீதிக் கொடுமைகளுக்கு எங்களால் மன்னிக்கப்படவேண்டியவனாய் யிருக்கின்றாய்; ஆதலின் இப்பொழுதே எம்முன் வந்து எங்களுக்கு உன் மன்னிப்பைக் கொடுத்து, எங்கள் மன்னிப்பையும் நீ பெற்றுக்கொண்டு போ” என்று பாரவீக மகாகவி ஓமர் கையாம் பரிவருத்தனை செய்யுமிது, அவ்வாறு தலைப்படுகின்றவர்தம் செய்தியையே ஆவியச் சுவையுடன் தெரிவிக்கின்றது. எனினும், இத்தகைய சிந்தனைகளை நாமிற்குத் தொடர நினைத்திலம். மற்று, நன்மையோடு தீமையும் உடையவர் கடவுள் என்றும், அத் தீமைக்கு அவரை வாயார வைது, பின் அவர் நன்மையை நினைத்து மனமார வாழ்த்துவோம் என்று தற்கால அமெரிக்க நூலாசிரியர் ஜான் கூபர் பாலிஸ் என்பவர் கழறும் மொழிகளும் இங்குச் சிந்தனைக்குரியவைகளல்ல. நன்மையென்று மதிக்கப்படுபவைகளையும் தீமையென்று தோன்றுகின்றவைகளையும் உள்ளுணர்வின் செம்மையால் ஒன்றுசேர்த்து ஒற்றுமைப் படுத்தமாட்டா மானுடம் செய்துகொள்கின்ற “இராஜி” (Compromise) அது. கலைபொலிந்த கம்பரைப்போல், “அதிரேக மாயையாவ ரறிவார்” என்ற வியப்புநிலையை விளக்குவது எல்லார்க்கும் எளியதாமோ!

இன்னவகை நினைவுகள் நிற்க, இனி ஏனையோர்பொருளுரைகள் சிலவற்றைச் சோதிக்கலாம். இவர்களில்

கடவுளின் நன்மையையும் தன்மையையும் பற்றிச் சிந்தித்தவர் சிலர்; மற்றொருவர் அவைதாமெவ்வாறாயினும் கடவுள் நம்பிக்கையின் நன்மை தன்மைகளைப்பற்றிச் சிந்தித்திருக்கின்றனர். எனினும் இவ்விரு இனத்தவரையும் அடியுடன் வேறுவேறாகப் பிரித்துப் பேசுதல் இயலாது. மிகுதிபற்றியே ஒரினத்தவரை மற்ற இனத்தவரினின்று பிரித்துணர்தல் வேண்டும். தத்துவ ஆராய்ச்சிக்கெல்லாம் தந்தையெனக் கருதப்படும் கிரேக்க அறிஞர் ப்ளேட்டோ, இப்பின்னிணத்தைச் சேர்ந்த பெற்றியில் கடவுளைப்பற்றிப் பேசிய சொற்களின் பிண்டப்பொருள் பின்வருமாறு:—

ப்ளேட்டோ:—கடவுளில் நம்பிக்கை இல்லாத ஜனங்களுக்குள் கட்டுப்பாடு ஒருபோதும் இருக்க இயலாது. அந்தக் கடவுள் என்பதை, ஒரு ஆதிசக்தி அல்லது ஒரு முதற்காரணம் என்ற அளவேயாய் உருவும் குணமும்ல்லா ஒன்றற்குமறுபெயராய்க்கருதிக்கொள்வதாற் பயனில்லை. தானென்ற தன்மையில் தனிநிற்க மாட்டாத வொன்று ஜனங்களிடையே நம்பிக்கையையும் பக்தியையும் சுயநயமற்ற தியாகங்களையும் தூண்டுதற்கு எவ்வாறு ஆதாரமாகும்; மேலும், புண்பட்ட இதயங்களுக்கு ஆறுதலும் அல்லலுற்ற ஆன்மாக்களுக்கு ஆற்றலும் அது அளிப்பது எங்ஙனம்? 'இருக்கின்றேன்' என்று உருவமொடு உரைக்கவல்ல ஒரு கடவுளே இவைகளைச் செய்தற்கியல்வதாகும். அதுவுமன்றி, அளவிற்ற இச்சைக்கு ஆளாக்காமல் மானுடமனத்தை ஓர் எல்லைக்குள்ளே நிலைநிறுத்தக்கூடியதும் இத்தகைய கடவுளே. கடவுள் நம்பிக்கையுடன், ஆன்மா அழிவற்றது என்னும் நம்பிக்கையும் சேருமாயின் பின்னுமோர்படி நன்மையே, மறுபிறப்பு உண்டென்ற நினைவுடையராயின் மனிதர் இவ்வொரு பிறப்பிலேயே எல்லாம் எய்திடவேண்டுமென்று விரைந்தலைந்து சீர்கெட்டுழலமாட்டார். இப்பிறவியின் துன்பங்களைப் பொறுப்பதற்கும் இந்நம்பிக்கை பெரியதோர் உதவி செய்யும். எனினும், இந்நம்பிக்கைகளின் உண்மையொன்றையும் நிதரிசனமாய்க் காட்டுவது முடியாதென்றே வைத்துக்கொள்வோம். நம்முடைய அன்பும் நம்பிக்கையும் திரண்டு திரண்டு பெற்றதோர் உருத்தானே கடவுளென்று கூறப்படுவதாகவும் முடியலாம். (மாரிஸ் ஊடர்லிங்க் என்னும் பெல்ஜியதேசத்து அறிஞர் அயிர்த்தவண்ணம்) ஆன்மாவென்பது நமது தூயவாழ்க்கையைத் தொடர்ந்தநிற்கும் ஓர் திப்பிய ஆசையின் மயக்கத்தில் எழுகின்ற கனவின்ரிழலே ஆயினும் ஆகலாம். யாழ்நின்றெழும் இன்னிசையானது அந்த யாழ் மாய்வதுடன் தானும் மாய்ந்துவிடுவதுபோல், நம்மிருந்து எழுகின்ற அவ்வான்மா நம்முடன் மாய்ந்தும் போய்விடும் என்று எண்ணப்புகினும் என்? எனினும், கடவுளிடைத்திலும் ஆன்மாவிடத்திலும் நம்பிக்கை வைப்பதால் நமக்கு எவ்விதத் தீங்கும் நேராமையுடன் அளவிற்ற நன்மைகளே விளையுமென்பதோ ஐயமற்ற நிற்கின்றவோர் நிச்சயம்—

கடவுளின் உண்மையைக் காட்சிப்பிரமாணத்தால் நிரூபிக்க இயலாவிடத்தும் அந்நம்பிக்கையை, அயிர்ப்பதனினும் கடைபிடிப்பதே நன்மை என்னும் தன்மையின்றான் ப்ளேட்டோ இப்படிக்கூறினார், நல்வாழ்விற்குச் சாதனமான ஒரு பொய்யேயாய் அவர் கடவுளைக் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டார் என்று எண்ணலாகாது. இனி, இவருடைய சீடரும், பிற்காலத்துத் தத்

துவ ஆராய்ச்சிக்கெல்லாம் தலைமை வகித்தவருமாகிய அரிஸ்டாட்டல் உரைத்திருக்கின்றவைகளையும் மனத்திற் கொள்ளலாம்—

அரிஸ்டாட்டல்:—இயற்கைநிகழ்ச்சிகளெல்லாம் அவ்வவைகளுக்கிருக்கும் அமைப்பின் சக்தியினாலேயே இயக்கப்பெறுகின்றன. புறத்திருக்கும் ஒருசக்தியின் சித்தத்தால்தான் இந்நிகலிகழ்ச்சிகள் முறைமயாக நடைபெறுகின்றன என்று கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை. தெய்வத்தின் சித்தமும் இயற்கையின் செய்கையும் ஒன்றுபட்டிருக்கின்றன என்றவளவில் உரைக்கலாமெயொழிய அச்சித்தத்தால்தான் இந்தச் செய்கைகள் நிகழ்கின்றன என்று எண்ணுவது மிகை. "அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது" என்ற அவ்வலகறி வாக்கியத்தை அரிஸ்டாட்டல் இரண்டாகப்பிரித்து, "அவனும் இருக்கின்றான், அணுவும் அசைகின்றது. எனினும் இவ்வணு தன் இயற்கைக்கு இணங்கியவோர் சக்தியால் தானே அசைகின்றது. இவ்வாறு இது தன் இயற்கைக்கு இணங்கிய சக்தியால் அசைகின்ற முறைமை அவனுக்குச் சம்மதமே" என்று மிகவும் துண்ணியவகையில் விளக்குவார். இப்படியே, ஆழாழி கரையின்றி நிற்பதும் அந்தாத்து அகிலகாடி தாழாமல் நிலைநிற்பதும், முட்டைக்குள் கருவளர்வதும் இவைபுணைய எண்ணரிய இயற்கைச்செய்திகளுடன் மாணு விவகாரங்களும், அவ்வவைகளின் இயற்கையமைப்பு வரன்முறையொழுக்குக்களிற் கிணங்கத் தாமாகவே நடைபெறுவனவாக அரிஸ்டாட்டல் சொல்வாரல்லாது இவைதாம் ஒரு முழுமுதற் கடவுளின் சித்தத்தால் நடத்தப்பெறுகின்றன என்பது அவரது கொள்கையாகாது; ஆயினும், அக்கடவுளின் சித்தத்திற்கு மாறாக இவை நிகழ்கின்றனவோ என்னின், அதுவுமன்று. அக்கடவுளின் சித்தமும் அது, இவைகளின் நிகழ்ச்சி முறை இயற்கையும் இது. ஆதலின் சாட்டையிற் பம்பரம் என்கின்ற செய்தி அரிஸ்டாட்டலினிடத்தில் செல்லாது.

இந்தநிலை நாத்திகம்போல் நாறுகின்ற தெனினும் அரிஸ்டாட்டல் நாத்திகரல்லர். மனிதனுடைய கற்பனையின்வண்ணம் கழறப்பெறுகின்ற தெய்வங்கள் அல்லாவிடனும், கடவுள் என்பது ஒன்று உண்டு என்றே அரிஸ்டாட்டல் கொண்டனர். கடவுள், உலகங்களைப் படைக்கின்றிலராயினும், இயக்குகின்றனர். அக்கடவுளிற்கு, உருவமில்லை, பிரிவில்லை, பாலில்லை, காமக்குரோதாதிகளில்லை, மாறுதலில்லை; அவர் முற்றிய முழுமையாய் நிரந்தரமாயிருக்கின்றார். கடவுள், உலகங்களை இயக்குகின்றது ஓர் எந்திரசக்தி போன்றதன்று; உலகவிவகாரங்களுக்கெல்லாம் தொகுதியாகிய வொரு தோன்றாத நோக்கமே அவ்விதக்கத்தின் தன்மையென்னலாம். காதலியொருத்தி தன் காதலனை இயக்குந்தன்மை எவ்வாறே அவ்வாறே இதுவும் என்பர் அரிஸ்டாட்டல். காதலன் காதலியின்பால் இழுக்கப்பெறுகின்றாறாயினும் அவள்தான் இப்படி இழுக்கவேண்டுமென்று சித்தம்வைத்து அதற்குரிய வொரு சக்தியை அனுப்புகின்றான் என்பதற்கில்லை. காதலன் செய்பவைகள் காதலியின் சித்தத்திற்கு இசைந்தவைகளாயிருக்கின்றன; எனினும் இன்ன இன்ன அவன் செய்யவேண்டும் என்று இவள் சித்தத்திற்கொண்டு அன்னவைகளை அவன் செய்யுமாறு ஒரு சக்தியால் இவள் தெரிந்து இயக்கினான் என்பது ஏற்காது. மலர்கொய்

து கொண்டிருந்த தன் நாயகியின் மொய்குழலிற் சூட்டுகின்ற தலைவனை அவ்வாறு செய்ப இயக்கியது 'அவள்' என்னும் அம் முழுமையையொழிய, அவள் சித்த மென்றேனும், அச்சித்தத்தின் தனிப்பட்ட ஒரு சக்தியென்றேனும் கருதுவது நேரிதன்று. அரிஸ்டாட்டலின் கடவுள் உலகத்தை இயக்கும் வண்ணம் இவ்வண்ணமே இயற்கையின் முதற்காரணமும், விடயங்களின் நோக்கமுடன் வேகமும், உலகத்தின் உருவமும் அதன் உயிரின் தத்துவமும் அவ்வுயிர்களின் வளர்ச்சியின் முடிவும் ஆவது கடவுள் அக்கடவுளும் ஓர் ஆள் அன்று, ஆள்பவனுமன்று—அஃதோர் அதிசய சக்தி—

அரிஸ்டாட்டலின் கொள்கையில் முரண் சிறிது தோன்றக்காணலாம். மற்று, முரண்விளையப் பேசுவது அரிஸ்டாட்டலின் வழக்கம். தன்னைத் தானே யுணர்

கின்ற ஓர் தத்துவம் என அரிஸ்டாட்டல் இக் கடவுளைக் காட்டியிருக்கின்றனர். அக்கடவுள் ஒன்றும் ஒருபோதும் செய்வதில்லை. ஆசையும் இச்சையும் நோக்கமும் அக்கடவுளிற் கு ஒன்றுமில்லை. விடயங்களின் சாரத்தைப்பற்றிச் சிந்திப்பதே அக்கடவுளின் தொழில்போலும்; மற்று எல்லாவிடயங்களின் சாரமும், எல்லா உருவங்களின் உருவமும், அக்கடவுளே யாதலால், தன்னையே தான் சிந்தித்திருப்பதன்றிக் கடவுளுக்கு வேறோர் காரியம் இருப்பதென்பது இயலாது. எனின், "ஒன்றும் செய்யும் வகையின்றிப் பேரளவில் சம்மாவிருக்கின்ற ஆங்கிலேய அரசரே போலும், பாவம் இந்த அரிஸ்டாட்டலின் கடவுளும்" என்று வில் ட்யூரான்ட் என்னுமோர் அமரிக்க நூலாசிரியர் ஆவியம்செய்வது ஒருகால் பொருத்தமுளதாகலாம்.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

திருவாய்மொழி

[868-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

4-ம் பத்து 1-ம் தசகம்.

9-ம் பாசரம்.

படிமன்னு பல்கலன் பற்றே

டறுத்தைம் புலன்வென்று

செடிமன்னு காயம்செற்றார்களு

மாங்கவனை யில்லார்

குடிமன்னு மின்சவர்க்க மெய்தியு

மீள்வாண் மீள்வில்லை

கொடிமன்னு புள்ளுடை யண்ணல்

கழல்கள் குறுகுமினே.

உரை:—படி-பூமி என்ன, அதாவது மனிதர்களது வீடு வயல் தோட்டம் என்ன, மன்னு பல்கலன்-ஸ்திரமான விலையுயர்ந்த நானாவிதமான சிறந்த ஆபரணங்கள் என்ன ஆக இவைகளெல்லாவற்றையும்; பற்றேடு அறுத்து - ஆசை கொஞ்சங்கூட இல்லாமல் விட்டு, ஐம்புலன்வென்று - ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, செடிமன்னு - தாங்கள் தவம்செய்யுமிடத்துச் செடிகள் பூண்டுகள் முதலியன அடர்ந்து முளைப்பினும் அவைகளைக்களையாமல், காயம்செற்றார்களும்-தங்கள் தேவத்துக்குச் சுகம் பாராட்டி அதுபவிப்பதின்றி வருந்தினவர்களுக்கும், ஆங்கு - அந்தத் தபஸ் விஷயத்திலே, அவனை இல்லார்-ஈசன் துணை இல்லாமல் தவம் பவிக் காது. குடிமன்னும்-பூமியில் தவவிகள் ஒரு நூற்றாண்டில் மரிப்பதுபோலில்லாமல் அநேக நூற்றாண்டுகள் அழியாமல் ஸ்திரமாகி வசிக்கக்கூடிய, இன்சவர்க்கம்-இனிமையான சுக அநுபவமுள்ள சவர்க்கத்துக்கு ஏகியும் ஈசனருளால் இருந்து பிறகு புண்ணியம் தீர்ந்தவுடன், மீள்வர்கள் - பூமிக்குத் திரும்புவார்கள். மீள்வில்லை-திரும்பிப் புனர்ஜன்மம் யாருக்கில்லையென்றால், கொடிமன்னு - சாசனாத் விஷ்ணுபகவானது துவஜத்திலே ஸ்திரவாவியாயிருக்கின்ற, புள்ளுடை அண்ணல் கழல்கள்-கருடபகவானுக்கு எஜமானான திருநாராயணன் திருவடிகளை, குறுகுமினே-கிட்டி அணைந்து தஞ்சமாகப் பற்றுங்கோள். அப்பொழுதே உங்களுக்கு மறுபிறப்பில்லை.

10-ம் பாசரம்.

குறுகமிக வுணர்வத் தோடு

நோக்கி யெல்லாம்விட்ட

இறுகலிறப் பென்னும் ஞானிக்கும்

அப்பய னில்லையேல்

சிறுக நினைவதோர் பாசமுண்டாம்

பின்னும் வீடில்லை

மறுகலி லீசனைப் பற்றி

விடாவிடில் வீடஃதே.

பதவுரை:—உணர்வத்தோடு - ஞானத்தோடு, அதாவது இங்கு ஆத்மாவோடு, (ஆத்மா ஞானசுவரூபன் என்று நிர்ணயிக்கக் கூடும்) குறுக - வெகு விரிவாய் இங்கு மங்கு மோடித் திரியும் மனதை இழுத்துத் தன் ஆத்மாவையே சோதிக்கும் முயற்சியில் குறுக்கி நிலைபெறச் செய்து (Concentrate என்கிற ஆங்கில பதத்தின் பொருள்.) மிக நோக்கி - பிரயத்தசாத்தியமாய் நிறுத்தி, எல்லாம்விட்ட-ஆத்ம விஷயத்தில்தவிர மற்ற எல்லாவிஷயங்களிலும் ஆசையை விட்டவனும், இறுகல் - விசாலமான - அதாவது பரிபூரண பிரம்மாநந்தத்தை அநுபவிக்க மனமில்லாமல் அதைவிடக் குறைந்த ஆத்மாவைமாதிரம் செலுத்தியுள்ள சுவரூப ஆர்ந்தத்தை, இறப்பு என்னும் - இறப்பு அதாவது முடிவு அல்லது மோகநமென்று நினைக்கும், ஞானிக்கும் - ஓர்வகுப்பு யோகியாகிய ஞானயோக நிஷ்டனுக்கும், அப் பயன்-ஆத்மாவிலோகனம், அதாவது பரிசுத்த ஆத்மசுவரூபத்தைக் காண்கையாகிற சுகம், இல்லை—பகவானை ஆசிரயிக்காவிட்டால் கிடைக்காது. பகவானை ஆசிரயிக்காவிடில் பூர்வகர்மத்துப் பயன்கள் குறுக்கிட்டு யோகம் சித்திக்காமல் போம்; ஞானயோகிக்குப் பரிசுத்தாத்ம சுவரூபம் பகவானது கிருபையால் கிட்டுவது. சிறுக-அல்பமாக, நினைவது-நினைப்பதாகிய நினைவிற்குக் காரணமாய், ஓர் பாசம்-உலக விஷயங்களில் மூட்டுவதான சங்கம், உண்டாம் - ஸம்பவிக்கும், அதாவது இந்த ஞானியின்மனத்திற்கு ஆத்மநுபவம் பூரணமாக ஏற்படாது. மேலும், மறுகலில்-உடம்பைத் துறக்கும் சமயத்தில், ஈசனைப் பற்றி - பகவானது சுவ

ரூபத்தையும் தூய்மையையும் ஆனந்தாதி குணங்களை யும்நினைந்து, அதற்குச் சமமாக ஆத்மஸ்வரூபம் மாட்சிமை உள்ளதென்று விசுவலித்து, விடாவிடில் - இந்த நினைவு உயிர் துறக்கையில் ஸம்பவியாவிடில், விடில்லை -கேவல ஆத்மஸ்வரூபம் பிறகு கிடைக்காது.

பகவத்கீதையில் கூறியவண்ணம், ஞானயோகரிஷ்டானுக்கு, பகவானுக்கு ஸமாநமாகத் தன் ஆத்மசுவரூப மிருக்கிறதென்ற மனோபாவம் தேகத்தை விடுகின்ற வரையில் இருக்கவேண்டுமென்ற கட்டளையை நினைத்துக் கூறியபடி. வீடு - முக்கியமான மோக்ஷத்திற்கும், அதாவது பகவானுக்கு வைகுண்டத்தில் கைங்கரியம் செய்கையாகிற உண்மையான மோக்கத்திற்கும், பக்தியோகத் துவக்கத்திலும், யோகம் அதாவது பக்தியோகம் நடைபெறச் செய்கையிலும், பிறகு உயிர்துறக்கையிலும் பகவானை ஸ்மரித்து ஆச்ரயிக்கவேண்டும். அலீதே - உபாயமான அங்கங்ககளிலும் முபல்கின்ற தபசிலும், அதுசந்திக்கின்ற யோகத்திலும் வேண்டிய ஸாதகங்கள் வேறுபடாமல் ஒன்று யிருக்கின்றன.

குறிப்பு 1.—இப்படி ஆழ்வார்கூறுவதன்தாத்பரியம் என்னவென்றால், ஒரே தவத்திற்குப் பெரிய பபனான மோக்ஷம் கைக்குக் கிட்டிருக்க அதே தவத்துக்கு அல்பமான பரிசுத்த ஆத்மஸ்வரூபமான சிறு பபனை அபேக்ஷிப்பானேன்? ஐயோ! என்ன புத்திக்குறைவு! இப்படிப் பெரும்பொருள்கிடைக்கத் தவப்பயன் காத்திருக்க அதைக் கவனிக்காமல் அல்பப் பபனைச் சில மூடர்கள் ஞானயோகிகள் என்று பெயரிட்டுக்கொண்டு தேடுகின்றார்களே, இதென்ன இழவு, என்கிறபடி.

குறிப்பு 2:—பகவத்கீதையில் சொப்பிய“ஜிஞ்ஞாஸ-” என்கிற பகவத் பக்தர்களின் ஒரு பிரிவுக்காரரைப் பற்றித்தான் இப்பாசரம் கூறுகின்றது. “ஜிஞ்ஞாஸ-” என்கிற ஆரிய பதத்திற்கு “ஒன்றை அறிய ஆசை” என்பது பொருள்; அங்குப் பகவத்கீதையில், ஆத்மாவின் பரிசுத்தாத்ம சுவரூபத்தை அறிய இச்சிக்கின்றவன் என்று பொருள்படும். மேல்கண்ட 1-வது குறிப்பில், மரணதெசையிலுங்கூட ஈசனுக்கு ஸமானமான ஆத்ம சுவரூபம் இருக்கின்றதென்ற மனோபாவம் ஆவ சியகம் என்பதுகீதை 8-ம் அத்தியாயம் 6 சுலோகத்தினால் ஏற்படுகின்றது. இதை உட்கொண்டே ஆழ்வார் “மறுகலில் ஈசனைப் பற்றி”, ஆத்மவைக்காணத் தவம் செய்துநிற்கும் யோகியும் உயிரை விடீவனு மென்கிறார் இப்பிரகாரத்தில் 16வது அத்தியாயம் 9,10,13 சுலோகங்களை உற்றுப் பார்க்கவேண்டும். ஆத்மசுவரூபம் மங்களமா அமங்களமா வென்றும் “அது இது வென்றும் ஒருவருக்கும் உணரலாகாது, உணர்ந்து மேலும் காண்பதரிதென்றும்” ஆனால் இந்த ஆத்மசுவரூபத்தைப் பகவான் இன்னருளால் தாம் உணரப்பெற்றாரென்றும் 8-ம் பத்து 8-ம் திருவாய்மொழி 5-ம் பாசரத்தில் கூறுகின்றார். ஏன் காண்பது அரிது என்பதையுந் தாமே கூறுகின்றார். சுகங்கள் என்று கருதி அதுபவிக்கப்படுகின்றவையெல்லாம் அல்பங்களைன்றும் அஸ்திரங்களைன்றும் அறிந்து அந்தப் பிரகிருதி இன்பங்களிலே அகப்படாதே ஞானம் நன்றாய்க்கிடைக்கவேணும், அப்படி ரஸங்கள் பசையற்றப் போனால் ஆத்மசுவரூபம் கிட்டும். இரண்டுமரிது. தேறினாலும் உயிர்துறக்கையில் பகவானைத் தேஹம் முடியும்சமயத்தில் ஞாபகத்துள் வைத்து உயிர்துறக்கவேண்டும். இது அலாத்தியம்; ஏனெனில், அச்சமயத்தில் ‘ஐயோ இவர் உயிர் துறக்கின்றாரே என்று சுற்றத்தாரும் நண்

பரும் கூடி இறக்கப்போகிறவனோடு அதுதழிக்கின்றார்கள். ஏற்கனவே மனத்தளர்ச்சியுள்ள யோகிக்குப் பிறரது அதுதாபம் யோகரிஷ்டைபைக்குலைத்துவிட ‘உன் மத்தன்போல் பித்தே ஏறி, அதுராகம் பொழிகிறதால் அவன் ஏமாந்துபோகிறான். இவனுக்கு, பகவானோடு ஆத்மசுவரூபத்தை ஒப்புக்கூட்ட, பகவானை நினைக்கவும் ஆத்மாவை நினைக்கவும் இவ் விரண்டுக்கும் ஒப்புக்கூட்ட முயலவும் முடியாது, என்று தாமே 8-ம் பாசரத்தில் அருளிச் செய்துகொள்ளு.

11-ம் பாசரம்.

அலீதே யுய்யப்புகு மாறென்று
கண்ணன் கழல் கண்மேற்
கொய்ப்பும் பொழிற்குழ் குருகூர்ச்
சடகோபன் குற்றேவல்கள்
செய்கோலத் தாயிரம் சீர்த்தொடைப்
பாட விவைபத்து
மஃகாமற் கற்பவ ராழ்தயர்
போய்யயப் பாலரே.

உரை:—அலீதே-அதுவே, அதாவது எம்பெருமானுக்குக் கைங்கரியமாகக் கவிபாடுவதே, உய்யப்புகுமாறென்று-நன்கு பிழைக்கும் வழி என்று தீர்மானித்து, கண்ணன் கழல்கள்மேல்-ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் திருவடிகள் விஷயமாக, கொய்ப்பும் பொழிற்குழ் குருகூர் - உத்தியானவனங்களை உடைய திருக்குருகூர், சடகோபன்-ஆழ்வாராலே, குற்றேவல் செய்கைங்கரிய ரூபமாகச் செய்யப்பெற்ற, கோலத்து ஆயிரம் - அலங்காரமான ஆயிரம் பாட்டுக்களில், சீர்-சீர்மைபான குணங்களும், தொடை-சந்தர்ப்பங்களும் அடங்கிய, இவைபத்தும், அலீகாமல் கற்பவர் - ஆகுபை நிந்தை இவைகளில்லாமல் அப்பியவலிப்பவர், ஆழ்தயர் போய் - ஆழ்ந்த துக்கங்களைத் தாண்டி, உய்யப் பாலரே-பகவத் கைங்கரிய மஹாரஸத்தைப் பெற யோக்கியர்க ளாவார்கள். அதாவது பெறுவார்கள், இது நிச்சயம். இந்தத் தசகத்தின்னோக்கு—ஐசுவரியம் கைவல்லியம் முதலியன அல்பகால அதுபவமாகையாலும் நிலைபெறாத பேறுகள் ஆகையாலும் அவற்றை உபேக்ஷித்து அநந்தமான ஸ்திரபலத்தை அளிக்கக்கூடிய எம்பெருமானைப் பற்றுங்கோள், என்பதாம்.

விசேஷக் குறிப்பு:—ஒன்று உணரவேண்டும். “கைவல்லியம்” என்பது இதர மதங்களில் மோக்ஷத்திற்கு மறுபெயராக அமைகிறது. ஆழ்வார தமதத்தில் ஆத்ம சுவரூப அதுபவமாகிற அற்பப் பயனுக்கு இடுகுறிப் பெயராக, பத்தாவது பாசரத்தின் உரையில் யாம்வரைந்துள்ள அர்த்தத்தில் மாத்திரம் இது உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீராமா துஜமதம் இப்பெரியார் நோக்கத்தையே அதுசரித்திருக்கிறது. வைணவர்களின்மோக்ஷம் என்னவென்றால்-ஸ்ரீமந் நாராயணனருளால் அப்பிராகிருதமான வைகுண்டம் ஏகி அந்தப் பரமபதத்தில் மறுபிறப்புக்களின்றி ஸ்திரவாசம் செய்து ஆநந்தங்களிப்புண்டுதனக்கு இஷ்டமான கைங்கரியத்தைச் சுவயேச்சையாயும் சுவயப்பிரயோஜனமாயும் செய்துகளிப்படைவதே. இந்தப் பணிவிடையைப் பகவான் உகப்பாய் ஏற்றுக்கொள்வதே பக்தன் கருதும் பிரதிப்பிரயோஜனம். அருமைப்புதல்வனுக்கு இன்னடிசிலும் தீங்கனியும் ஊட்டுவது அம்மகனது உகப்புக்காகவென்று தோன்றினாலும் உண்மையில் தகப்பன் மனம் களிப்படைவதுபோலப் பகவத் கைங்கரியம் இருதலையிலும் பக்தனது உகப்புக்கே ஆகும்.

தமிழ்ப் பாடம் 45.

நள வேண்பா—கலிதொடர் காண்டம்

[865-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

பிரிந்தகன்ற நளனைத் தேடித்திரிந்த தமயந்தி ஒரு பாம்பின்வாய்ப்பட்டதையும், அவனையொரு வேடன் வந்து மீட்டதையும் இனிவரும் சில செய்யுள்களிற் காண்போம்.

வேட்ட கரியை விழுங்கிப் பெரும்பசியால் மோட்டு வயிற்றரவு முன்றோன்ற—மீட்டதனை ஓரா தருகணந்தா னுண்டே நறற்கூந்தற் போரார் விழியாள் புலர்ந்து. 117.

பதப்பிரிவு:—வேட்ட கரியை விழுங்கி பெரும் பசியால் மோட்டு வயிற்று அரவு முன் தோன்ற மீட்டு அதனை ஓராது அருகு அணைந்தாள் உண் தேன் அறல் கூந்தல் போர் ஆர் விழியாள் புலர்ந்து.

பதவுரை.

- வேட்ட - (தான்) விரும்பிய
- கரியை - (ஒரு) யானையை
- விழுங்கி - விழுங்கி
- மோட்டு - மோடான
- வயிற்று - வயிற்றையுடைய
- அரவு - பாம்பு (ஒன்று)
- மீட்டு - பின்னும்
- பெரும் - பெரிய
- பசியால் - பசியோடு
- முன் - எதிரே
- தோன்ற - வர,
- தேன் - வண்டுகள்
- உண் - மொய்க்கின்ற
- அறல் - கருமணல் போன்ற
- கூந்தல் - கூந்தலையும்,
- போர் - போர்த்தொழில்
- ஆர் - பொருந்திய
- விழியாள் - விழிகளையும் உடைய தமயந்தி,
- அதனை - பாம்பு வருவதை
- ஓராது - அறியாமல்
- அருகு - (அப்பாம்பிற்கு) அருகே
- புலர்ந்து - சோர்வடைந்து
- அணைந்தாள் - நெருங்கினாள்.

விரிவுரை:—யானையை விழுங்கியும் அடங்காத பசி பின்னும் கொண்டிருந்த வொரு பெரும் பாம்பிற் கருகே, சோர்ந்திருந்த தமயந்தி, அதனை அறியாமற் சென்றடைந்தாள். அவளையும் பற்றி அப்பாம்பு விழுங்கித் தலைப்பட்டது. முன்னரே யானையை விழுங்கி அதன் வயிறு மோடிட்டிருக்காதாயின் பிடித்த இந்தத் தமயந்தியை அதுதான் ஒரேவாயாய் விழுங்கிப் போயிருக்கும். அவ்வாறு நிகழாமல், பாம்பின் வாயில் பாதிபுடல் முழுக்கப் பத்தினித்தெய்வந்தானே இவளென்று நம்மனோர் பரவும்படி அவள்தன் நாயகனைத் தொழுதழைக்கவும், அன்னவளை வேடன் ஒருவன் வந்து காப்பதற்கும், நேரம் தரும்பொருட்டே புகழேந்தி, யானையை விழுங்கியிருந்த பாம்பினால் அவளை விழுங்கவைத்தார் போலும்.

அங்கண் விசம்பி னவீர்மதிமேற் சென்றடையும் வெங்க ணரவுபோன் மெல்லியலைக்—கொங்கைக்கு

மேலெல்லாந் தோன்ற விழுங்கியதே வெங்காளின் பாலெல்லாந் தீயும்மும் பாம்பு. 118.

பொழிப்புரை:—அந்தக் கொடிய காட்டிலெல்லாம் தீயைப்போன்ற விஷத்தைக் கக்குவதாகிய அப்பாம்பு, அழகிய இடமகன்ற வானத்தில் விளங்குகின்ற சந்திரனைச் சென்று பிடிக்கும் குரூரத்தன்மை பொருந்திய இராகுவென்னும் பாம்பைப்போல், மென்மைத்தன்மைவாய்ந்த தமயந்தியின் கால்களைப்பற்றி அவள் முலைவரையில் விழுங்கிவிட்டது.

வாளரவின் வாய்ப்பட்டு மாயாமுன் மன்னவரின் தாளடைந்து வாழும் தமிழேனைத்—தோளால் விலக்காயோ வென்றழுதாள் வெவ்வரவின் வாய்க்கிங்கிலக்காகி நின்று ளெடுத்து. 119.

பதப்பிரிவு:—வாள் அரவின் வாய்ப்பட்டு மாயாமுன் மன்னவரின் தாள் அடைந்து வாழும் தமிழேனை தோளால் விலக்காயோ என்று அழுதாள் வெவ்வை அரவின் வாய்க்கு இங்கு இலக்கு ஆகி நின்றாள் எடுத்து.

அன்வயம்:—இங்கு, வெவ்வை அரவின் வாய்க்கு இலக்கு ஆகி நின்றாள், “மன்னவ, நின் தாள் அடைந்து வாழும் தமிழேனை, வாள் அரவின் வாய்ப்பட்டு மாயாமுன் (உன்) தோளால் விலக்காயோ” என்று எடுத்து அழுதாள்.

பதவுரை.

- இங்கு - இக்காட்டில்,
- வெவ் - கொடிய
- அரவின் - பாம்பின்
- வாய்க்கு - வாய்க்கு
- இலக்கு ஆகி - குறியாகி, இரையாகி
- நின்றாள் - நின்றவளாகிய தமயந்தி,
- “மன்னவ - வேந்தனே,
- நின் - உன்னுடைய
- தாள் - பாதங்களை
- அடைந்து - (தஞ்சமென) மனதிற்கொண்டு
- வாழும் தமிழேனை-தனிபாய் வாழ்கின்ற என்னை
- வாள் - வாள்போன்ற பற்களையுடைய
- அரவின் - பாம்பினது
- வாய் - வாயில்
- பட்டு - அகப்பட்டு
- மாயாமுன் - நான் சாவதன்முன்
- தோளால் - (உன்) தோளினால்
- விலக்காயோ - விலக்கிக் காக்கமாட்டாயோ”
- என்று - என்று
- எடுத்து - கூவி
- அழுதாள் - அழுதாள்.

விரிவுரை:—தமயந்தி தன் நாயகன்பால் பாராட்டுகின்ற பக்தியின் சிறப்புச் சொல்லுந் தரமன்று. வீரமும் செல்வமும் வாய்ந்த வீமராஜனுக்கு ஒருதனிப்புதல்வியாய்ப் பிறந்து, எவ்விதக் குறைவுமின்றி அரசிவரு நலங்களெல்லாம் அனுபவித்து அன்னையின் அன்பிற்கிடையே வளர்ந்தவள் இவள். அன்னவளை இந்திரனே விழைந்துவந்து நன்மணம் இரந்து வேண்டி

பதப்பிரிவு:—மல் தொடுத்த தோள் பிரிந்தும் மாயாத வல்வினையேன் பெற்று எடுத்த மக்காள் பிரிந்து ஏகும் கொற்றவனை நீர் ஏனும் காண்குதிரோ என்று அழுதாள், நீர் குழற்கு கார் ஏனும் ஒவ்வாள் கலுழ்ந்து.

பதவுரை.

நீள் - நீண்ட
குழற்கு - (தன்) கூந்தலுக்கு
கார்ஏனும் - கார்மேகங்கூட [தமயந்தி.
ஒவ்வாள் - (நிறத்தில்) ஒப்பாகாதவளாகிய
கலுழ்ந்து - கலங்கி,
“மல் - வலிமை
தொடுத்த - பொருந்திய
தோள் - (என் நாயகன்) தோள்களை
பிரிந்தும் - பிரிய நேர்ந்தும்
மாயாத - (உடனே) இறவாத
வல் - கொடிய
வினையேன் - பாடியாகிய நான்
பெற்று - பெற்று
எடுத்த - வளர்த்த
மக்காள் - குழந்தைகளே,
பிரிந்து - (என்னைவிட்டுப்) பிரிந்து
ஏகும் - போகின்ற
கொற்றவனை - அரசனை
நீர் ஏனும் - நீங்களாவது [தெரியவில்லையே”
காண்குதிரோ - பார்ப்பீர்களோ (என்னவோ

என்று - என்று

அழுதாள் - அழுதாள்.

விரிவுரை:—“நானே உத்தமியாயிருந்தால் நாயகன் பிரிந்துவிட்டான் என்பது தெரிந்தவுடன் எனது உயிர் அந்தக்கணமே தானாகப் போயிருக்க வேண்டா வோ! அப்படிப்போகாததற்குக் காரணம் நான்செய்த தீவினையே ஆதல் வேண்டும். தானாகப் போகாத வுயி ரைத் தண்டிப்பதுபோல் இப்பொழுது பாம்பு விழுங் கிப் போக்குகின்றது. இவ்வளவு கொடியவளான என் வயிற்றில் பிறந்த பாவத்தால் மக்களே, நீங்களும்கூட ஒருநாளும் நளனை இனிக் காணாமற்போய்விடுகின்றீர் களோ யாதோ, என்று அஞ்சுகின்றேன்” என்று தம யந்தி வருந்தினாள் என்பது இச்செய்யுளின் கருத்து.

தான் தான் நளனைக்காணாமல் மாண்டாலும், தன்மக் களேனும் பின்னாள் அவனைக் காண்பார்கள், என்னும் நினைவால் சிறிது மனந்தேற முயன்றபோது, “பாவி யேன் வயிற்றில் பிறந்த அவர்களுக்குத்தான் அப்பாக் கியம் வருமோ!” என்ற ஐயத்தால் சூலைந்து உருகு கின்றாள். எவ்வெவர்தீமையும் தன்னதேயாகப்பாராட் டும் பெருந்தகையுடையவள் இவள், நளன் நாடிழந் ததும் “தன்னுடைய கால்புகுந்தது” காரணம் என் றும், மக்கள் நளனைக் காணாக்கில் அதற்குக் காரணம் “தன்வயிற்றில் பிறந்தது,” என்றும் தன்னையே பழித் துக் கொள்வாள். மற்று தன்னுடைய துன்பத்திற்குப் பிறர் காரணமாயினார் என்று எண்ணாமல் அதுவும் தன் வினையின் காரியமே எனக் கொள்வாள்.

திருக்குறள் ந்தி

2. பொருட்பால்

அரசியல்

[870-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

13. தேரிந்து தேளிதல்.

1. அறமாத் தியுபதையின் திறமாகுந் தெளிவு.
2. குற்றமில் லானைச் சுற்றமாய்த் தெளிக.
3. கற்றோ ரிடத்துங் குற்றங்கள் காணலாம்.
4. குணநல மிகுதியான் துணைநல மாகும்.
5. பெருமைக்குஞ் சிறுமைக்குங் கருமமே கரியாம்.
6. சுற்றமில் லாரைப் பற்றா தெர்ப்பிக.
7. காதலாற் றெளியின் பேதைமை பயக்கும்.
8. தேராமல் தெளிந்தாற்குத் தீரா திடும்பை.
9. தேற்றக் தேராமல், தேர்ந்தபின் அயிர்த்தக்கற்க.
10. தெளிந்தான்க ணையந் தீரா விடும்பை.

14. தேரிந்து வினையாடல்.

1. நலன்தெரி வினையின் பலன்குறி யரசு.
2. வாரி வளம்பெறக் கோரிவினை செய்க.
3. அன்பறி வவாவில் தேற்றமுடன் முயல்க.
4. மாறின்றித் தேறினும் வேறாவா ருண்டு.
5. அறிந்துவினை யாற்றாரைத் தெரிந்தேவல் கொள்ள
6. செய்வான் செயல்காலமெல்லா முணர்க. [ற்க.
7. இதிதிதலை லாமெனின் அததவன்கண் விடுக.
8. வினைக்குரிமைநோக்கி அதற்குரிய னுக்குக.[ரும்
9. வினைக்கேண்மை வேறாக நினைப்பாளைத் திருநீள்
10. நாடோறும் வினைநாடின கேடாகா துலகம்.

15. சுற்றந்தழால்.

1. அற்ற வீடத்துஞ் சுற்றமே அணுகும்.
2. விருப்பராச் சுற்ற மறுப்பராச் செல்வம்.
3. சுற்றமில் வாழ்க்கை முற்றிலும் பாழே.
4. சுற்றந் தழுவாதார் பெற்றென்ன செல்வம்.
5. இன்சொலுட னீவார்க்கே அன்பாகுஞ் சுற்றம்.
- 6 தண்ணளி யுடையார்க் கெண்ணற்ற சுற்றம்.
7. ஆக்கம் பெருகில் காக்கையொத் துண்க.
8. பிரியாது சுற்றம் வரிசையாய் நோக்கின்.
9. குறைகண்டு பிரியினும் நிறைகண்டு சேர்வார்.
10. குற்றங் கடிந்தே உற்றவ னுக்குக.

16. பொச்சாவாமை.

1. கோபத்திற் கொடிதே போகத்தின் மறவி.
2. பொச்சாப் பார்க்கு இலச்சையுண் டாகும்.
3. மறவிக்குப் புகழில்லை உறுதிநூற் றுணிபு.
4. பொச்சாப் பில்லார்க் கச்சமே மில்லை.
5. முன்னுறக் காவான் பின்னிருந்து வாடும்.
6. இழுக்காமை வழக்காமை விழுச்செல்வ மாகும்.
7. சேராத முயற்சிக்கு நேராத தென்னே.
8. நூன்முறைமறந்தார் சீலம் பெறரே.
9. மகிழ்ச்சி யுறுங்கா லிகழ்ச்சியை எண்ணுக.
10. மறவா முயற்சியான் பெறலரி தில்லை.

17. சேங்கோன்மை.

1. ஓரமில்லா நடுநிலை நேரான சேங்கோல்.
2. வானேக்கு முயிரென்னக் கோளேக்குக் குடிகள்.
3. மறையறம் நிறுவப் பெறுவதே சேங்கோல்.
4. குடிதழுவு மன்ன னடிதவழு முலகு. [லை.
5. முறைகுன்றாக் கோலுக்குக் குறைவொன்று மில்
6. நூல்கின்று காப்பானைக் கோல்கின்று காக்கும்.
7. கோல்கோடு மன்னர்க்கு வேல்வெற்றி யில்லை.
8. ஆய்ந்துமுறை செய்யான் மாய்ந்துகெடுந் தானே.
9. துட்ட நிக்கிரகம் நிடையா மிறைக்கு.
10. களைகளைவ தாகும் பிழைகளைவ திறைக்கு.

18. கோடுங்கோன்மை.

1. குடியலைக்கு மரசன் படுகொலைய னாவான்.
2. பழிநாண வரசன் வழிபறி கள்வன்.
3. இறைமுறைசெய்யானெல்லாடோறும்நாடுகெடும்.
4. கோல்கோடு மரசன்பால் கூழ்குடிகள் நில்லா.
5. ஏழையார்தம் கண்ணீர் கூழ்த்தேய்க்கும் வாளாம்.
6. சேங்கோன்மை யற்றால் மங்குமா மரசு.
7. துளியற்ற வுயிரொக்கு மளியற்ற சேங்கோல்.
8. வல்லரசன் கீழ்ச்செல்வர் அல்லலுக்கே ஆளாவார்
9. கோன்முறை குன்றில் வான்முறை குன்றும்.
10. காப்பவன் கோல்குன்ற ஆப்பவன் குன்றும்.

19. வெருவந்த செய்யாமை.

1. திருத்துங் கருத்துட னொறுப்பவன் வேந்து. [து
2. துண்டிப்பான் போன்றுபின் கண்டிப்பான் வேந்
3. குடியஞ்சக் கோலோச்சி னிடிவந்து வீழும்.
4. குடி திட்டும் வேந்தின் முடிதட்டி வீழும்.
5. காய்ந்துகீறும் வேந்திற்குமாய்ந்துகெடும் செல்வம்
6. ஈவிரக்க மில்லாப் பாவிபணம் பாழாம்.
7. கொடுமொழித் தண்டம் அடுமுரண் தேய்க்கும்.
8. ஆய்ந்து செய்யான்செல்வம் மாய்ந்துபோமென்க.
9. அரண்செய்யா வேந்தன் சிரமீழும் விரைந்து.
10. கல்லாதார் கூட்டம் பொல்லாப் புவிப்பொறை.

20. கண்ணோட்டம்.

1. கண்ணோட்ட முண்மையால் மன்னுயில் வுலகு.
2. கண்ணோட்டமில்லாதான் மண்ணிற் சமைபாகும்
3. கண்ணோட்ட மற்றகண் கண்ணாவ தில்லை.
4. கண்ணோட்ட மற்றகண் புண்ணும் முகத்தே.
5. தாட்சண்ணிய மற்றகண் மாட்சியின் றாகும்.
6. கண்ணோட்ட மற்றவர் கண்பெற்ற மரமாவார்.
7. கண்ணோட்ட மற்றவர் மண்மேற் குருடர்.
8. கருமஞ் சிதையாதே கண்ணோட்டல் நன்று.
9. பொல்லாது சூழ்வார்க்கும் நல்லதாங் கண்ணோட்ட
10. நட்பான் நஞ்சீயினும் நாகரிகன் தட்டான். [டம்.

21. ஒற்றுடல்.

1. ஒற்று முரைநூலுஞ் கொற்றவ னயனம்.
2. ஒற்றன லறிதல் கொற்றவன் தொழிலாம்.
3. ஒற்றினற் றேறான் வெற்றியோ அடையான்.
4. உறவுவினை நட்பின் திறமாய்வோ னொற்று.
5. ஐயுற் றறியின் மெய்விடா னொற்றன்.

அரசியல் முற்றிற்று.

6. தண்டத்தே யாயினு முண்டென்னு னொற்றன்.
7. வல்லார்வாய் நல்லார்வாய் எல்லாமாய் வானொற்
8. ஒற்றன் கூற்றை மற்றொற்று லொற்றுக. [றன்.
9. மூவொற்றுர் றனித்தனி யாய்வதே யுறுதி.
10. ஒற்றுக்கு வெகுமான மற்றார்க்கு முரையற்க.

22. ஊக்க முடைமை.

1. ஊக்க முடையானே யாக்க முடையான்.
2. ஊக்கம் நிலைக்கு மாக்கமோ வழியும்.
3. ஆக்க மிழப்பினு மூக்கம் பேணுக.
4. ஊக்க முடையானே யாக்க மணுகும்.
5. எனைத்தே யூக்க மனைத்தே யுயர்வு.
6. முயற்சியே கண்ணு யுயர்ச்சியே எண்ணுக.
7. உயர்ச்சி கெடினு முயற்சியே வேண்டும்.
8. முயற்சி யுடையா ரிகழ்ச்சி யடையார்.
9. ஆக்கமும் வலியு மூக்கமிலார்க் கில்லை.
10. ஊக்க மற்றன் நோக்கின் மரமே.

23. மடியின்மை.

1. குடியினைக் கெடுக்கும் மடியெனு மரசு.
2. மடியினு முயற்சியே குடியை யுயர்த்தும்.
3. மடிவழி நிற்போன் குடிமடிந்து போகும்.
4. மடியின் மடியே குடிப்பழி பெருக்கும்.
5. நெடுநீண் மறவி கெடுவா ரணிகலன்.
6. நிதிநிலம் மீயினுங் கதிபெருர் சோம்பர்.
7. இடித்திக முப்படும் மடிக்குண முடையோன்.
8. குடியின்கண் மடிமை அடிமை யாக்கும்.
9. குடியாண்மைக் குற்றம் மடியின்மை போக்கும்.
10. சோர்வில்லா மன்னன் பாரெல்லாம் பெறுவான்.

24. ஆள்வினையுடைமை.

1. தளரா நெஞ்சற் தன்வினை முடிக்கும்.
2. தொட்டதொழி லாற்றனை விட்டுலகம் நீங்கும்.
3. வேளாண்மை வேண்டின் தாளாண்மை வேண்டுக.
4. தாளாண்மை யில்லார்க்கு வேளாண்மை யில்லை.
5. இன்பங் கருதான் மன்னுயிர் காப்போன்.
6. செல்வங் கொடுக்குஞ் சீரிய முயற்சி.
7. பெருமுயற்சி யுடையானேத் திருவந்து சேரும்.
8. விதிகொடி தாயினும் வினைப்பற்று வேண்டும்.
9. மெய்யது வருந்தப் பொய்யாப் பலன்தரும்.
10. ஆள்வினை யுடைமை யூழ்வலி போக்கும்.

25. இடுக்கணழியாமை.

1. இடுக்கண் வருங்கால் மகிழ்ச்சி யுறுக.
2. எத்தனைத் தன்பமும் வித்தகர்க் கில்லை.
3. தன்பத்துட் டென்புறார் தன்பமே தன்புறும்.
4. இடுக்கணஞ்சா வினையி னிடுக்க ணிடர்ப்படும்.
5. உறுதியுள்ளா னிடுக்கண் ணிறுதிகண்டு வாடும்.
6. உள்ளபோ தீவா நிலையென்று நோகார். [டார்.
7. இடும்பை யுடம்பறிந்தா ரிடும்பைக் குடைந்தி
8. இன்பம் வேண்டார்க்குத் தன்பென்ன செய்யும்.
9. இன்பம் விரும்பாரைத் தன்பஞ்சே ராது. [பர்.
10. தன்பமே இன்பமென்பாரைத் தன்னாரும் மதிப்

அறிக்கை:—கலாநிலயத்தில் மதிப்புரை வரைவதற்குப் புத்தகம் அனுப்புவார் ரூ. 10 கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுதே புத்தகத்தின் குணங்களையுங் குற்றங்களையும் ஆய்ந்து எழுதுவோம். இல்லையேல் புத்தகத்தின் வரவுமாத்திரம் குறிக்கப்படும்.

கு டி வ ா ழ் க் கை

[Plato's Republic]

[867-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

ஒருநாட்டின்கண் அரசியல் முறையும், சமூகநெறியும் மாந்தர் வாழ்க்கையும் தந்நிலைகெட்டு இழிந்த விதம் இதுவென இதுவரைக் கூறிவந்தேன். இவ்விழி வினிற்சு மற்ரோர் காரணமும் உளது. அது மிகவும் முக்கியமான காரணம்.

சந்தோஷத்தை எய்தவேண்டுமென்பதே முடிவான மாணுடனோக்கம். மனித அமைப்பில் மூன்றுவிதமான முக்கிய அம்சங்கள், மூன்று விதமான இயற்கைகளாய் இயங்கி மாணுடனோக்கமான சந்தோஷத்தைப் பெற முயல்கின்றன. அறிவு (Reason), அவா (Passion), இச்சை (Desire) ஆகிய இவைகளே மேற்கூறிய மூன்று மூல அம்சங்கள். கடையான இச்சை (Desire) என்பது, ஸ்தூலமாய சிற்றின்பங்களையே சரத மெனக்கொண்டு விவகரிக்கும் இயல்புடையது. இரண்டாவதான அவா (Passion) பேரிலும் புகழ்மும்பற்றுவைத்து விவகரிக்கும் தன்மையது. முதல் இனத்தான அறிவானது விஷயத்தின் வாய்மையைத் தேடித் தெளிந்து வாழ்கின்ற நோக்கமுடையது. அது, பொருளையும் புகழையும் மதிப்பதில்லை.

மேற்கூறிய இம்மூன்று மூல அம்சங்களும் அவ்வவ் அம்சங்களின் இயல்பினிற்குரியபடி மனிதனுக்குச் சந்தோஷத்தை மூவ்வேறு முறைகளில் தருகின்றன. அவைகளில் எந்த அம்சம் ஒருவனிடம் அதிகமாய் இருக்கின்றதோ அதனது இயல்புவழியே மனிதன் பயில்கின்றவனாகின்றான். இன்னபடி மூவ்வேறு அம்சங்களால் இயக்கப்பெறும் இம்மூன்றுவிதமான இயற்கைகளை யுடைய மனிதர்களை அழைத்து, 'உங்களில் எவ்ர்தவன்' என்று கேட்போமாயின், ஒவ்வொருவனும் தனது இயற்கையே சிறந்தது என்றும், சந்தோஷம் அதனின்றான் இருக்கின்றதென்றும் கூறுவான். சிற்றின்பத்திலும் பொருளீட்டுதலிலும் நோக்கமுடைய மூன்றுவது இனத்தவன், அறிவினது பயன்ற தன்மையையும், அதர்க்கெதிர்பொருளுடைமையால் ஏற்படும் நன்மைகளையும் எடுத்து நெடிது பேசுவான். இரண்டாவது இயற்கையுடையவன், 'பேரினிற்கும் புகழ்மீனிற்கும் உதவாதெனின் அறிவினால் யாருக்கும் எப்பயனும்மில்லை. அந்த வீண் அறிவு யாருக்குவேண்டும்' என்று கூறுவான். அறிவினால் இயக்கப்படும் முதல் மனிதனே, விஷய வாய்மையைத் தெளிவதே வாழ்வின் பயனென்றும், மற்றவை ஒருநால் வாழ்க்கைக்கு அவசியமாயிருக்கலா மெனினும், முடிவான நன்மையை வாழ்க்கைக்கு அவை ஒருநாளும் அளிக்கமாட்டாவென்றும் உறுதியாய்க் கூறுவான்.

மூன்றுவிதமான இயற்கைகளையுடைய இவர்களில் சிறந்தவன் யாவன்? இவர்களில் எவன் அகன்ற அனுபவத்தையும், உண்மையான அறிவையும் உடையவன்? அறிவினில் வளர்பவன், தனது இளமையனுபவத்தினால் 'சிற்றின்பம், பேர், புகழ்' என்பவற்றால் ஏற்படும் சந்தோஷத்தை ஆராய்ச்சிசெய்து அறிகின்றான். அறிந்து, விஷயவாய்மை கைவரப்பெறுவதால் விளைகின்றவொரு எல்லையற்ற இன்பத்தின்மூன் மற்ற இரண்டும் பொருளற்றதாகிவிடுந் தன்மையன என்பதைத் தெரிந்துகொள்கின்றான். அவனுக்குப் 'பேர்,

புகழ்' என்றபெருமையும் இல்லாமற்போகவில்லை. அவன்தான் உண்மைபான வாழ்வினை (True Being) தெரிந்து வாழ்பவன். எனவே மனிதப்பெருமையை நிர்ணயிப்பதற்குரிய கருவி அவனே ஆகின்றான். அவனைக்கொண்டு மற்றவர் அளக்கப்படுவார்களேயன்றி, மற்றவர்களைக்கொண்டு அவனை யளப்பதென்ப தெந்நாளுமில்லை. இது அவனுக்குப் பெருமையைத் தரவில்லை? அவன் பெருமையென்ற யொன்றை நாடுவதில்லை; எனினும் பெருமையை அளக்கும் கருவி அவனாகி அமைகின்ற வொரு பெருமைபோ அவனுக்குரியதாகின்றது. ஏனெனின் அம்மேன்மையானது கருவி அறிவு. மற்றவர்கள் கைபாளும் கருவிகள் சிறு பொருளும், புகழ்ச்சி அவாவுமாகின்றன. எனவே அவனது பெருமையே உண்மையானது. மனிதனதுமுதல் அம்சமான அறிவினது இயக்கத்தால் பெறப்படும் சந்தோஷம் களங்கமற்ற நிறைவுடைய சந்தோஷம். அவன்தான் நிர்ணயத்தின் நிர்ணயம். மற்ற இரு இயல்புடையவர்களும் இழிந்தவர்களே வித்தகத்தில் பிறக்கின்ற சந்தோஷமே உண்மையான சந்தோஷம், மற்றவெல்லாம் நிழலைப் பொருளென்று கொள்ளும் மயக்கமே தான்—என்று ஒரு பெரிய வித்தகர் என் காதினிலே ஒதுகின்றார்.

பொதுவாக நாம் துன்பம் இல்லாதநிலையைச் சுகம் என்றும், சுகநிலை அகல்வதைத் துன்பம் என்றும் கொள்கின்றோம். ஏனெனில், இந்திரியங்களைக்கொண்டு இவற்றை நாம் அளப்பதால் ஏற்படும் கொள்கை இது. எனின், இருக்கின்ற ஒரு துன்பம் அகல்வதைச் சுகம் என்று கொள்ள நேர்கின்றது. இத்துன்பத்தின் துணியில்லாத இன்பம் உலகத்தில் உண்டு. அதுதான் ஆன்ம சந்தோஷம். அது ஊறுகின்ற அறிவினில் ஏற்படுவதால், எத்தனையும் துன்பம் இல்லாத நிரந்தர இன்பத்தை நல்குகின்றது. உலகத்திலே பற்றுவைத்து விவகரிப்பவர்களுக்கு, உண்மையான சந்தோஷநிலை என்பதொன்று கைகூடுதல் அருமை. உலகத்தைப் பற்றினவர்தம் சந்தோஷத்தில் துன்பத்தின் கலப்புண்டு. நோயில்லாநிலையின் சுகம் நோயுற்றகாலையில்தான் தெரியவருகின்றது. வித்தக இன்பமோ துன்பக் கலப்பில்லாதது, தாய்மையும் உடையது.

இத்தாய்மையான வித்தக நிலையினால் ஏற்படும் சந்தோஷம் மற்றிரு இனத்தவர் இயற்கையில் இல்லை. எனவே அவாவினாலும் இச்சையினாலும் இயக்கப்படும் சிற்றினத்தவர், நிழலையெல்லாம் சந்தோஷத்திற்குரியவைகள் என்று தொடர்ந்து திரிகின்றனர். அவா இச்சை என்னும் இரு இயற்கைகளும் இளைஞர்களைச் சேராவண்ணம் காத்தல் அவசியமாகும். அன்னதற்குத் தன்னடக்கம் (self restraint) தருகின்ற கல்வியை அவர்கள் பயிலவேண்டும். இத் தன்னடக்கம் என்னும் உயரிய தத்துவம் தம் வாழ்வினில் கைவரப்பெற்றவர்களே சீரிய வாழ்வைப் பெறுவர்.

நாளுக்குநாள் ஒருவன் தீயவன் ஆவானேல் அவன், உலகமெல்லாம் கட்டியாள்வதானாலும், அவன் அடைந்த பயன்தான் என்னே! ஒருபயனும் இல்லை. அறிவையே வித்தகமுடையவன் மிகவுயர்ந்த பொருளாக

எண்ணுவான். பொருளிட்டப் புகுமிடத்தும் அவனுக்கு ஒர் ஒழுங்கும் முறையும் உண்டு. பணத்தைக்குவியலாகச் சேர்த்து வைப்பதை அவன் விரும்பமாட்டான். ஏனெனில், இப்பொருள் அவனது ஆன்மாவைக் குலைத்துவிடும் தன்மையது என்பது அவனுக்குத் தெரியும். பேரையும் புகழையும் அவன் நாடமாட்டான். அவை வரப்பெற்றும், தன்னை மேன்மேலும் வளர்க்கும் அளவிலேயேதான் ஏற்பான். தன் நல்வளர்ச்சிக்குக் கேடாக அவை அமையும் என்று தோன்றுமேல் அப் பேரும் புகழும் தன்னைவந்து சாராமல் காத்துக் கொள்வான். அதாவது, சருங்கச் சொல்லின், அவன் ஒரு நாளும் அரசியல்வாதியாய் (Politician) மாற மாட்டான்.”... என்று சர்க்கரிடம் கூறுகையில், அவரோடு வார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்த நண்பர் ஒரு

வர், ‘நீர் கூறும் இந்நோக்கத்தைத் தழுவி நாட்டில் (Ideal city)-அதாவது, இந்தப் பூலோகத்தில் இருப்பதென்பதே இயலாத ஒரு நாட்டில்தான்—அத்தகைய ஒருவன் இருப்பான் என்பது உங்களுக்கருத்தோ’ என்று கேட்க, “ஆம், பூலோகத்தில் இருக்க இயலாததாகவே போகலாம் அந்நாடு. எனினும் அதனை இவ்வுலகிற்கு கழைத்தமைக்க விரும்புவார் அத்தகைய நாட்டின் அமைப்பினிற்குரியபடி தம் வாழ்க்கையைத் திருத்திக்கொள்வார். நான் வகுத்த முறையைத் தழுவி ஒரு நாடு இருக்கலாம் அல்லது இல்லாமற் போகலாம், அதுபற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. வித்தகமுடையவன் அத்தகைய நாட்டின் முறைக்குரியபடி நடந்துகொள்வானேயன்றி, வேறு எவ்வழியும் நாடமாட்டான்.

ஜூலியஸ் ஸீஸர்

[ஓர் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகம்]

[875-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அங்கம் 5, களம் 4.

போர்முழக்கத்தினிடையே; இருதிறத்துப்படைகளும் பொருதனராய் வருகின்றனர். பிறகு, ப்ரூட்டஸும் கேட்டோவும், லுலியஸ்ஸும் மற்றவர்களும் வருகின்றனர்.

ப்ரூட்டஸ்:—இன்னமும் என் சதேசிகளர், ஹோ! இன்னமு முங்கள் தலைகளை நிமிர்த்தி நில்லுங்கள். (1)

கேட்டோ:—எந்தக் குண்டுகள் அது செய்யமாட்டாதவன் (2)! என்னுடையார் வருவார் (3)? என்னுடைய பெயரினை இந்தக் களம்முழுவதும் விளம்புவேன்—மார்க்கஸ் கேட்டோவின் புத்திரன் நான், ஹோ! (4). கொடியோர்க்குப் பகைவன், என் நாட்டின் நண்பினன், ஹோ! மார்க்கஸ் கேட்டோவின் புத்திரன் நான்!

[பகைவரை எதிர்க்கின்றான்]

ப்ரூட்டஸ்:—நானே ப்ரூட்டஸ், மார்க்கஸ் ப்ரூட்டஸ் நான். ப்ரூட்டஸ், என் நாட்டின் நண்பினன்; என்னை ப்ரூட்டஸ் என்று அறியுங்கள். (5).

[பகைவரை எதிர்த்தனனாய்ப் போகின்றான். கேட்டோவைப் பகைவர் சூழ்ந்தெதிர்க்க, அவன்விழுகின்றான்]

லுலியஸ்:—ஓ வாலிபப் பெருந்தகை, கேட்டோ! நீயும் சாய்ந்தனையோ? எனினும் டிடினியஸ்ஸைப் போல் இன்று நீ வீரமுடன் மாள்கின்றாய். கேட்டோவின் நன்மகனான முனக்கு இதனால் பெருமையே எய்தும். (6)

முதற்படைஞன்:—இணங்குவாய், அல்லையேல் இறக்கின்றாய். (7).

லுலியஸ்:—இறப்பதற்கே யான் இணங்குகின்றேன் (8). என்னை நீ நேராகக் கொன்றுவிடுதற்கு இதோ இத்தனை உளது. [பணப்பையை நீட்டுகின்றான்]. (9). ப்ரூட்டஸ்ஸைக் கொன்று அவன் மாணத்தின் பெருமையைப் பெற்றுக்கொள். (10).

முதற்படைஞன்:—நாங்க ளது செய்யலாகாது. மாண்புடன் உன்னைச் சிறையே கொள்வோம்.

ப்ரூட்டஸ் துவக்கிய மறுபோரின் முடிவை இந்தக்களம் காட்டுகின்றது. ப்ரூட்டஸின் சைனியம் தோல்வியுற்றுப் பகைவர்முன் நிற்கமாட்டாமல் ஓட அவர்களை ஆண்டனியின் படைஞர் துரத்துகின்றனர். அச்சமயத்தில் ப்ரூட்டஸ் முதலானவர்கள் வந்து தைரியம்சொல்கின்றனர்.

(1) தோல்வியால் தளர்ந்து ஓடுகின்றவர்களை நோக்கி, இன்னமும் நீங்கள் பயம்நீங்கித் தலைநிமிர்ந்து நிலைநிற்பீர்களாயின் வெற்றியே பெறுவோம். ஆதலின் ஓடாதீர்” — என்று ப்ரூட்டஸ் வேண்டிக்கொள்கின்றான்.

(2) குண்டுகள் - விபசாரம் செய்து பெற்ற பிள்ளை. இப்பொழுது பகைவரை எதிர்த்துநிற்காதவன் விபசாரிக்குப் பிறந்தவனே அல்லாமல் தகப்பனுக்குப் பிறந்தவன்ல்லன்— என்று வைகின்றான்.

(3) என்னுடன் சேர்ந்து பகைவரைச் சென்று எதிர்க்கத் துணிபவர் இங்கு இருப்பீராயின், வாருங்கள்—என்பது பொருள்.

(4) இந்தக் கேட்டோவின் தந்தையின் பெயரும் கேட்டோ. அவன் உரோமப் பெருமக்களில் ஒருவனாய் நன்கு மதிக்கப்பெற்றிருந்தவன். போர்வியாவின் தந்தையும் அந்தக் கேட்டோவே.

(5) தங்கள் தறுகண்ணாண்மையைத் தெரிவிக்க அவரவர் போர்களை விளம்பிக்கொண்டு பகைவர்களை எதிர்க்கின்றனர்.

(6) கேட்டோவின் புத்திரன் என்பதற்கிணங்க, பகைவரை எதிர்த்துப் பொருது இரணகளத்தில் உயிர் துறந்த இதனால் உனக்குப் பெருமையே அதிகமாகின்றது—என்பது பொருள்.

இரண்டாம் படைஞன்:—ஹா! இடம் விடுங்கள். ப்ரூட்டஸ் சிறைப்பட்டான் என்பதை ஆண்டனிக்குச் சொல்லுங்கள்.

முதற்படைஞன்:—நானே இச் செய்தியைச் சொல்வேன்—மற்ற, இதோ, நம் தலைவனை வருகின்றருளே.

[ஆண்டனி வருகின்றான்]

ப்ரூட்டஸ் சிறைப்பட்டான், எம்பெரும, ப்ரூட்டஸ் சிறைப்பட்டான்.

ஆண்டனி:—எங்குள நவன்? (11).

லுஸிலியஸ்:—பத்திரமாயிருக்கின்றான், ஆண்டனி; போதிய பத்திரமாயிருக்கின்றான் ப்ரூட்டஸ் பகைவனெருவனும் ப்ரூட்டஸை உயிருடன் பற்ற மாட்டானென்பது உறுதி. அப் பெரிய பரிபவத்தினின்று கடவுளர்களே அவனைக் காப்பார்கள். உயிருடனே இறந்துபட்டோ அவனை நீ காணுங்கால், ப்ரூட்டஸ் தானாகவேதான் காணப்படுவான் (12).

ஆண்டனி:—நண்ப, இவ னல்லன் ப்ரூட்டஸ். ஆயினும், இப்பரிசு அதனினும் குறைந்த மதிப்புடையதன்று விச்சயம் (13). இவனைப் பத்திரமாய் வைத்துக்கொண்டு எல்லா அன்புடனும் ஆதரியுங்கள். இத்தகையவர்களை என்பகைவராய்க் கொள்வதனினும் நண்பராய்ப் பெறுதற்கே விழைகின்றேன். போங்கள். ப்ரூட்டஸ் இருக்கின்றானே மாண்டனனே பாருங்கள்; எல்லாம் எவ்வாறு நேர்த்தனவென என்று எமக்கு ஆக்டேவியஸ் கூடாரத்தில் செய்தி கொண்டுவருங்கள்.

[போகின்றனர்]

நான்காம் களம் முற்றிற்று.

(7) அச்சமீயத்தில் பகைப்படைஞர் லுஸிலியஸைச் சூழ்ந்துகொண்டு, “கத்தியைக் கீழேபோட்டுச் சிறைப்பட்டவனாய் எங்களுடன் வாராயாகில், இப்பொழுதே உன்னைக் கொன்றுவிடுவோம்” — என்று கூறுகின்றனர்.

(8) மாள்வேனையொழிய உயிருடன் நான் ஒருபோதும் உங்களுக்குச் சிறைப்படமாட்டேன்—என்பது பொருள்.

(9) என்னைச் சிறைப்பற்றாமல் உடனே கொன்றுவிடுவாயானால் இதோ இவ்வளவு பணத்தையும் நீ எடுத்துக் கொள்ளலாம்—என்பது பொருள்.

(10) தானே ப்ரூட்டஸ் என்று பொய்யாகச் சொல்கின்றான் லுஸிலியஸ். இதனால், ப்ரூட்டஸைக் கொன்றுவிட்டதாக இவர் போய் ஆண்டனியினிடம் சொல்வார்களானால் அதன்பின் அவர் இனிப் போர் முடிந்துவிட்டதென்று போய்விட, ப்ரூட்டஸேனும் உயிர்த்தப்பட்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தால் செய்கின்ற சூழ்ச்சி இது. “இந்தப் பணத்தைப் பெறுவதன்றியும் ப்ரூட்டஸைக் கொன்றவன் என்னும் பெருமையும் உனக்கு வாய்க்குமாகையால் உடனே என்னைக் கொன்றுவிடு” — என்பது பொருள்.

(11) தனக்கெதிரே லுஸிலியஸே இருப்பது கண்டு, ப்ரூட்டஸை வேறு எவ்விடத்திலோ சிறைகொண்டு வைக்கிருக்கின்றனர் என்றெண்ணி இவ்வாறு கேட்கின்றான்.

(12) தானாகவேதான் - உயிருடனாயின், வீரமுடன் பொருதவண்ணமாயும், இறந்தானாயின், மார்பிலேபட்ட புண்ணுடனுந்தான் நீ ப்ரூட்டஸைக் காண்பாய்—என்பது பொருள்.

(13) இவனைச் சிறைப்பற்றியதும், ப்ரூட்டஸைப் பற்றியதுபோன்றே சிறப்புடையது—என்பது பொருள்.

பொ திகை நிகண் 6

[871-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

ணகர வெதுகை

மணம் வெறிவேட் டிடல்புணர்வாம் பணமகிபொன்பையா
மணியழகு கண்டைநவ மணிகருமை நன்றாக்
கணமுடுநோய் துடிதிரட்சி பேய்வலையக் கணமாங்
கணியளவு வேங்கையதாம் புணர்விசைதல் சேர்வாழ்
குணமியல்பு கயிறுபண்பு கும்பம்வினனா ணைம்பேர்
குணில்கடிப்புக் குறுந்தடியாந் திணையொழுக்க நிலமாம்
உணர்வறிவு தெளிவூட லொழித்தலென மூன்ற
மோணநதி மாயோனா ளாமெனுந்தா ரணியே. 392.

அணியழகு நிரைசெய்யுட் கலணைவல் பட்டையாம்
அணையேசெய் கரைமெத்தை யடுதல்வாத் தியமாம்
பணிகருவி யரவுதொழில் பூண்வார்த்தை பணிவாம்
பணையல்வோய் பரிப்பந்தி படுத்தல்மரக் கொம்பாந்
துணிகடிகை சோதியா நுணவைசக்கை மாவாந்
துணையிரட்சை யிரண்டாகுந் கணைதிரட்சி யம்பாம்
பணிகுமப்புந் மயிலாகும் பணவைபரண் பேயாம்
பிணைதொடர்பு விலங்கின்பெண் விருப்பமா மணங்கே.

அணங்குநோ யழகாசை துயர்கொலைபெண் ணணங்காம்
ஆணமன்பு குழம்பாகு நாணிலச்சை கயிறுந்
துணங்கறவே யிருள்விழ்வாந் துணங்கைநாத் கூத்தாந்
துணியம்புக் கூடளவாம் வாணமறை வம்பாந்
குணங்கர்குமி லுவரிழிஞர் தோற்கருவி யோர்பேர்
கோணலே கோண்வளைவு மாறுபா டாகும்

வணங்கல்பணி வளைந்திடலாந் குணங்குபேய் குணக்காம்
வாணிபா ரதிகூத்து வார்த்தையம்பாந் காணே. 394
காணநிதி செக்கொருகண் ணோர்பரியூண் கொள்ளாந்
காணியெண்ணோ டாட்சியதாந் கோண்பன்றி முடனும்
பாணமம்பு குறிஞ்சிபட்டாம் வேணிசடை விசம்பாம்
பாணிகைபற் றேசைகீர் நகர்கான்போ தியமாம்
ஆணைமுறை மெய்யேவல் வெற்றிகுழ் தடைப்பேர்
ஆணிதான் வயிரமழ கெழுத்தாணி திறனும்
எணியெல்லே யுலகிறைவை மான்பழுவே ணியுமாம்
யாணர்நலம் புதிதழகு தச்சரண்ட ராமே. 395.

அண்டரே பகைவர்வா னோரிடையர் முப்பேர்
அண்டம்வெளி முட்டையாஞ் சண்டனெலி நாளாம்
புண்டரமே நுதற்குறியுந் கழுக்குமிரு பேராம்
புண்டரீ கம்புலிதிக் காணைகுஞ்சம் வண்டாம்
பிண்டமுடல் பெலிபிச்சை யுரைபிரம மறையாம்
பேணல்பே ணுதல்குறிப்பாஞ் சேணீள முயர்வாந்
குண்டலிபாம் பிசங்காகுந் கண்டல்கைகை முள்ளாந்
கோண்கனா யகன்சேர நென்பதுகண் டனரே. 396.

கண்டநவ கண்டம்வயல் கழுக்காணி கடிகை
கவசமிடு திரைவெல்லந் கரிக்கயிறு துன்பாந்
குண்டலம்வாந் குழையாகுந் கொண்டல்முகில் காற்றாக்
சொண்டைமுடி யோர்கனியாந் குண்டைசட்டி யேருந்
துண்டமுடி நாசினுணி சாரைப்பாம் பாகுந்
தொண்டையிட றுணையின்கை கோவையொரு நாடா

முண்டகமத் தகந்தாழை முளரிமது முள்ளி
முள்ளுடைய மூலமறு பேரெனவிண் டனரே. 397.
விண்மலை வேய்காற்று மேகமா லைந்தாம்
விண்முகில்வான் சவற்கயாங் கண்ணிடமேய் வழியாம்
வண்ணுவளை யளிபூச மம்புபரி வெண்மை
மாசவலம் புரிமகளி ராடலொன்பான் பேராந்
தண்டமெழும் கரிவழிதண் டனைபார நான்காந்
தண்டியாழ் தடிபடை குழாயோந்தி யைந்தாம்
அண்டசநண் டிடும்பரவு காவோந்தி தவளை
யானை மீ னுமைபரி பல்லிபுட்பே ருண்டே. 398.

உண்டைதிரள் பிச்சைபடை யுறப்பாகு முப்பேர்
ஒண்மையறி வொழுங்கமு கு மிகுதிநன்மை யைம்பேர்
சுண்டமைதுச் சுண்டையாந் கண்டகமுள் வாளாந்
தொண்டொன்பான் பழமைசக்குத் தொழும்புநாழை
மண்டலிமண் னேய்ப்பாம்பு பூனையிறை நாற்பேர் [வழியா
மண்டலந்தட் றேகோள்மண் டலங்குதிரை நாடாந்
சுண்டனலி கால்வெய்யோன் பிண்டிதரு மாவாந்
தண்ணமழு வொருபறையாம் பண்ணமரு மொழியே.
பண்ணிசைமாக் கலனையாம் அண்ணல்பெரி திறையாம்
பண்ணையல் நீர்த்தாழ்வு மருதஞ்சேக் கையுமாம்
மண்ணனுவொப் பனைமுழுவின் மாற்சனைமண் ணன்காம்
வண்மைகொடை வாய்மைவளம் வலிபுகழைப் பேராந்
திண்ணநிசம் வலியாடா மெண்ணமி கச யுழைவாந்
செண்டிசெண்டு பரிவழியாந் தண்டகங்கான் வகுப்பாம்
எண்ணிலக்க மெள்ளெளிமை கணிதநினை வெழலாம்
ஈண்டேயிவ் விடஞ்சுடுதி யென்பராண் டவரே. 406.

ஆண்டவிடம் வருடமாம் பாண்டுவெண்மை நோயாம்
அருந்தாணுச் சிவன்மலைதூ ணிலைதறியைம் பேராந்
காண்டநீர் வனங்கலசந் திரைமுடிவம் புடையாந்
காண்டகம்பொற் பணிச்செப்புக் கமண்டலமு மாகும்
பாண்டிலே றூர்திவிட்டஞ் சுடர்த்தாந்கட் டிலுமாம்
பகர்வண்ணஞ் சந்தரிநஞ் பண்புமூன் றுரு
மாண்டல்மாட் சிமையிறப்புப் போனதுமூன் றுரும்
வணரமுகு வளைவாகு மீணையிரண்டொப் பதுவே.
ணகர வெதுகை முற்றும்.

தகர வெதுகை

அதமிறங்கல் கீழலகா மதமதர்ப்புக் கடமாம்
அதிர்ப்போசை நடுக்கமா மொதுக்கநடை மறைப்பாம்
மதலைபிள்ளை கொன்றைமரக் கலங்கொடுங்கை தூணை
மதவுபுதல் வணப்புலவி யுடன்மிகுதி யைந்தாந்
சிதலைபிணி கறையானுங் கதவங்காப் படைப்பாந்
சிதலான முடுவெருப்பாம் புதவுபுல்லுக் கதவாம்
முதலைகராச் செங்கிடையாந் கதழ்வுசினஞ் சிறப்பா
முதலாதி பொருளிறைவ னரசன்பே ரிதுவே. 402.
இதமுதடு மலரேடாம் அதர்வழியாட் டதராம்
ஏதுவினா வோரிறையாந் சிதடன்மடன் குருடாங்
கதலிகொடி காற்றாடி வாழைதே ருருங்
கதுப்போதி கவுளாகும் விதப்புமிகை நடுக்காம்
பதலைவரை தாழியொரு கப்பறை மிடலாம்
பதமழகூண் வரிசைசொற்பேர் தாட்சிவழி காலாந்
திதிபொருன்பக் கங்காப்பா மதன்வணப்பு வேளாந்
சிதருறிவண் டொடுதிவலை துணிதுகளாஞ்சுதமே 403.
சதமிறகெண் ணிலைதிரமாம் வெதிர்செவிடன் வேயாந்
சதியுமைகற் பாட்டிரோ கணிதாளாந் *கொலையாம்
மிதவைதெப்பஞ் சோறாகும் கதிவிரைவு கெதியாம்
விதிவினைபண் பயனாகும் பதியரனார் தவனம்

மதியசைச்சொல் விதுமாதம் புத்திமதிப் பாகும்
மதுகமட்டி யிருப்பைதரா மதுரம்வண்டு மகிழாம்
பிதிர்நொடிதூ வற்பிதிராந் கதைகதைதண் டிரையாம்
பித்திகையே சுவர்மூல்லை கருமுகையா தலுமே. 404.

ஆதனுயிர் பேதைபுமா மேதமிடர் மறுவாம்
ஆதிமுத னேரோடல் மண்மால் சனுமாம்
பூதமைப்பூ தங்குறளா லிறப்புயிர்நாட் சசிபாம்
போதகமே புனையிளமை யானையின்கன் றறிவாந்
சூதன்முனி சாரதியாம் பூதியம்பா ருடலாந்
சூதமா வண்டிரதந் தோற்றல்பா ரதமாந்
காதல்கொலை யாசையாந் சேதுகரை சிவப்பாந்
கதிரொளியம் பிரவிகருங் காலிகுர லோதே. 405.

ஒதிமம்வெற் பன்னமா மோதையொலி மதிலாம்
ஒதிமயி ரோந்திமலை பூனையறி வைந்தாந்
சாதிசூலஞ் சண்பகமோர் தருப்பிரம்பு கள்ளாந்
சாதகம்புட் பயிற்சிமுறி சென்னம்பூ தமுமாந்
சோதிபுடி விளக்கிரவி சுடர்சோதி சிவனாந்
சுதையமுதான் மகன்சுண்ணச் சாந்துசெல்வமைந்தாம்
பூதிசெல்வ நீற்றிவு சேறுதுகள் நரகாம்
புதைகணைக்கட் டிடல்புதுமை நிறைபுதைத்தல் மாதே.

மாதவமே யிளவேனில் மதுத்தவழைன் றுரு
மதுமயக்க நறவுதேன் வசந்தமச ரனுமாந்
சூதகமா சூசமின்னார் பூப்புச்சூ திடமாந்
தூதுமணற் சந்துரையா மாதிடைச்சொல் பெண்ணும்
பீதகம்பொன் னிருவேலி சாந்துபொன்மை நான்காம்
பீதமெலி பசலைபன்றி பொன்சாந்தச் சமுமாந்
சேதகஞ்சே நனைசிவப்பா மேதியம்பு வாளாந்
சீதைபடைச் சால்கொடுப்பை திருவாங்கோ தையரே.
கோதைசூழற் காற்றொழுங்கு மாலகைத்தோற் கட்டே
சூடகன்மட வாளுடம்பு விண்ணுணை பதுமாம்
மேதைபுத னிறைச்சிதோ லறிவுகளீரோ டைந்தாம்
வேதிதிண்ணை பலகைவிர வுதல்கேட்டை நாளாம்
பேதையறி யான்குருட னோர்பருவம் பெண்ணும்
பேதியவி டதந்கள்ளு மாறுபா டாகும்
பாதைவழி தோணியாந் கேதுசிகி கொடியாம்
பாதிரியே குதிரைபா டலமெனுமூ துரையே. 408.

மூதுரையா திரைகதையாந் தாதிசகி நாளாம்
முத்தமே பிரியமிதழ் முத்தநக ரியுமாம்
மாதிரந்திக் காகாய மலையானை நிலமாம்
மாதர்வணப் பொடுகாதல் மகளிரிடைச் சொல்லாம்
வீதிதெரு வோடலாம் வீதல்கொடை சாவாம்
வித்தமே பொன்னறிவு பழித்தவென மூன்றார்
தாதுமலர் தாதுடற்றா தைம்புதஞ் சத்த
தாதுதுகள் காலிக்கல் லாமெனுமிப் போதே. 409.

போதுபோ தலராகுஞ் சாதநிசந் குறளாம்
புத்தன்மால் பவுத்தன்சாந் தகன்புதிய னுண்காந்
சீதநீர் குளிர்முகிலாந் சீதமிசை வண்டாம்
சேத்துவமை யுறுப்பசைச்சொல் செம்மையைந் கருத்
வாதைவட காற்றிடராம் வேதைமாற் றிடராம் [தாம்
வரும்பதுக்கை மலைதூரம் பதங்கம்விட்டிற் புள்ளாம்
ஓதமொரு நோய்கடலாம் போதமம்பி யறிவாம்
உத்தரமே மறுவசனம் வடதிகையத் தனையே. 410

அத்தனப்ப னரன்குருவாம் பித்தனரன் மடலும்
அத்தநாள் வணம்பா தியாடிபொன்னை பொருளாந்
துத்தமிசை மருந்துபால் வயிறுநெய்யாழ் நரம்பாந்
தொத்தடிமை பூங்கொத்தாந் தத்தையவ்வை கிளியாந்
சித்தமுளந் திடனாகும் கைத்தல்கினந் கசப்பாந்
சித்தறிவு செயமாகுஞ் சத்தமே ழொலியாம்
நத்தயிர ளூர்வனையாம் பத்திரமே விறல்வாந்
நலஞ்சிறகம் பிலைபடைசின் காதனஞ்சித் திரமே. 411.

சித்திரம்பொய் கவியழகா மணக்கடவி வியப்பாஞ்
 சித்திரபா னுக்கதிரோன் கணலாண்டொன் றுஞ்ஞ
 சத்திரங்கைப் படைகுடைசத் திரங்கருவி மகமாஞ்
 சத்தியுமை பெலந்துவசம் வேல்குடைகா தலுமாம்
 அத்திரியொட் டகம்பரிவே சரிமரம்வெற் பம்பாம்
 அத்திகட லதவெலும்பு கோறல்கரி யைந்தாம்
 பத்திரிபுட் காளிபரி யிலைவான மம்பாம்
 பத்திமுறை யன்பொழுக்கம் வழிபாடுத் தமமே. 412.
 உத்தமநன் கழகாகு மித்திரனட் பின்னப்பேர்
 உத்திதிரு வுறுப்புகம் படப்பொறிதே மலுமாம்
 அத்தரைநாண் சிவப்பசைச்சொல்லிசைப்படுத்த லைந்தாம்
 அத்தினிபெண் பிடியிரண்டாஞ் சத்திசுகி சங்காம்
 பொத்தகஞ்சித் திரப்புடவை பண்டார மேடாம்
 புத்தேந்தெய் வதம்புதிதாம் பைத்தல்சினம் பசப்பாம்
 சத்திகைதார் சம்மட்டி சுடர்த்தண்டு மூன்றாஞ்
 சூழ்நிதம்ப மல்குலம்பைச் சார்பாஞ்சத் தியமே. 413.
 சத்தியமே சபதமா முத்திரநாட்பாவாந்
 தைத்தல்செறி சூற்றலாந் துத்திபொறி சணங்காம்

கத்திகைதார் கொடிமரமாம் பத்தொழுக்கந் தசமாம்
 கத்தனிறை சிவனாகும் கத்திகல்மெய்ப் பொருத்தாந்
 குத்தியே மண்ணடக்க மாசாளு யாகும்
 கூறத்தி யுடைமைதா தகிகுடிமுப் பேராம்
 வத்திரமே முகங்கலையா மத்தகங்கந் குளமாம்
 வாதுவர்தேர்ப் பாகர்பரிவுடிப்போர்கோத்திரமே 414.

கோத்திரமண் குலமலையாந் தீர்த்தம்விழா நீராந்
 கூத்தனட னுயிராகு மோத்துநான் மறையாம்
 நேத்திரங்கண் பட்டாடை பாத்திசெய்யிற் பகுப்பாம்
 நீத்தம்வெள்ளந் தணப்பாகு மூழ்த்தல்செவ்வி நினைப்
 சூத்திரநூற் பாநூலாம் பாத்தடிசில் பகுப்பாந் [பாஞ்
 சோத்தியநோய் சோர்வாகுஞ் சீத்தைமட னிழிவாந்
 காத்திரமெய் கணங்கோபந் கீரிகிரி யடியாந்
 காய்த்தல்சினத் திடல்மரங்காய்த் திடம்பேர்தந்
 [திடுமே. 415.]

† யடிப்போர் கோத் (யி-ம்)

தகர வேதுகை முற்றும்.

க ம் ப ர ர ம ா ய ண ம்

ஆரணிய காண்டம்—7. மாரீசன் வதைப் படலம்.

[876-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

சோற்கலையின் வாய்மையிது தய்மினனி யென்பார்.

இராவணன் ஒரு தங்கையைத் தடிந்தனர் மானிடர்,
 அதுவும் மந்திரத்தால் மாயத்தா லின்றி, வாளு
 ருவி யென்றால் விந்தையினி வேறென்ன வேண்டும்.
 திசையனைத்தும் செவிபட இடியிடியெனச் சிரித்
 தான் சிரங்கனோர் பத்துடைய சேவகன். உண்மையை
 நவில்வதற்குப் பயந்திவள் ஏதோ பொய்யையே பகர்
 கின்றாளென எண்ணினான்.

செய்தனர்கண் மானிட ரெனத்திசை யனைத்தும்
 எய்தநகை வந்ததெரி சிந்தினக ணெல்லா
 நொய்தவர் வலித்தொழி னுவன்றமொழி யொன்றோ
 பொய்தவிர் பயத்தையொழி புக்கபுக லென்றான்
 [மானிடர் இது செய்தனர் என்பதைக் கேட்டவுடன்,
 திசையனைத்தும் கேட்கும்படி ஓர் பெருஞ்சிரிப்பு வந்தது.
 இருபது கண்களும் நெருப்புப்பொறி சிந்தின. மனிதர்
 வலிமை மிகவும் அற்பமானது; ஆதலின் நீ உரைத்த
 மொழி ஏற்றுக்கொள்வதற்கு உரியதொன்றோ! பொய்யை
 ஒழித்துப் பயத்தை நீக்கி நடந்ததை உள்ளபடி சொல்—
 என்றான்]

இதற்குவிடை கரணக்கொருகால்உரைத்துப்பயின்
 றிருக்கின்ற ளாதலின் அரக்கியின் மொழிகள் மாரி
 யெனப் பொழிகின்றன. பயந்திலன் இவள் ஆதலால்
 ஒளிப்பதற் கொன்றமில்லை. இராமனையோ மிகநயந்து
 ளள் ஆதலால் அவன் வடிவழகையும் வலிமைத்திறத்
 தையும் மறைத்தொன்றும் பொய்புகல நேர்ந்திலன்.
 எனினும் தன்மீது பழியின்றிப் புக்க புகல்வதாயின்
 பொய்யினைத் தவிர்க்கவும் இயலாது. எனின், மெய்
 யேதுவக்கிப் பொய்யே முடிக்கின்ற இவ்வஞ்சமகன்
 சொற்றிறம் சாலச் சூழ்ச்சிவாய்ந்திருக்கின்றது. இன்
 னல்செய் இராவணன் இழைத்த தீமைபோல் தோன்
 றிய அத்துன்னருங் கொடுமனக்கூனி, முன் தன்
 சொல்லாற்றல்கொண்டே கைகேசியின் தூய மனத்
 தைக் கலைக்கவேண்டி நேர்ந்தது. மற்றும், மேலைநாள்
 உயிரொடு பிறந்து தான்வினை காலம் ஓர்ந்து உடனு

றை கடிய நோயனான் இச் சூர்ப்பணகை இன்று தன்
 சொல்லாற்றல் கொண்டு அவ்விராவணன் மனத்தைக்
 கலைக்கவேண்டுமென்று தலைப்படுகின்றான். இராவணன்
 தலைகளை உடைக்கின்ற வகையில் இவ்விருவர் சூழ்
 ச்சிகளுக்கும் முடிவொன்றே. கூனுடையக்கொடியவள்
 கூற்றும் காமுகக்கள்வி இவ் வரக்கியின் கூற்றும் பய
 னளவில் குளகமாயிற் றென்னலாம். அன்றியும், நிரு
 தர்கோன் நாசமாகும் செய்கையில் கூனி விட்டதின்
 ன்று பதின்மூன்று வருடங்களுக்கப்பால் சூர்ப்பண
 கை தொடர்கின்ற இது அந்தாதியும் போல்கின்றது.

இவ்விருவரும் முனைந்ததெல்லாம் தசமுகன் முடி
 விற்கே விளைந்ததானாலும் அங்கு அக் கைகேசிகள்
 தோழியின் நோக்கமும் இங்கு இவ்விராவணன் தங்
 கையின் நோக்கமும் வேறுவேறுகி அமைகின்றன. இரு
 வர் சூழ்வினைகளுக்கும் இலக்காகின்றவன் இராமன்.
 ஆயினும் பண்டைநாள் தன்னைப் பாணியில்லாலடித்து
 வினாயாடினவனான இராமனைக் கெடுக்கப் புக்களள்
 கூனி. சூர்ப்பணகையோ தன் கொடி மூக்கினை அரிந்த
 பின்னும் இராமனை அடைதற்கே அவாவுகின்றனர்.
 குரோதத்தின் கொடுமையை மந்தரையிடத்தும் காமத்
 தின் பேதைமையைச் சூர்ப்பணகையிடத்தும் காண
 லாம். ஆதலின் மந்தரையின் சூழ்ச்சியுள் நுழைந்தரு
 விய நுண்மை, சூர்ப்பணகையின் சொற்களில் தோன்ற
 வில்லை. சிற்றுளிகொண்டு அவள் கைகேசியின் மனத்
 தினைச் செதுக்கினுள்ளனின் இவள் இராவணன்
 மனத்திற் கோர் பெருஞ் சம்மட்டி கொண்டு வருகின்ற
 னள். இதுவேண்டப்படுவதுமன்று. காமத்திற்குமெழு
 கென மெலியவல்ல இவ்வரக்கனை இணக்க இத்துணை
 பாடு ஏற்றுக்கு? இப் பேதை யரக்கிக்குப் பித்தேறிக்
 கிடக்கின்றது. இல்லையேல், இராமன் ஏவினானென,
 தன்முகக்கொடு முலையைபுக கடிந்த இலக்குவன்பாற்
 சென்று தன்னை மணங்கொள்ளுமாறு வேண்டியிருப்
 பாலோ. இன்னபெற்றிய ளாதலின் இச்சமூக்கி, மந்த
 ரையின் நுண்மதி வன்மைக்கு உள்ளளவேனும் இணை

யாகமாட்டாள். கோசலையும் சீதையும் இராமனும் தனக்கொரு கொடுமை செய்வார் என்று எண்ணவும் அரியளாய் அமைந்தவள் கைகேசி என்பதுணர்ந்து, “ஆம், இவர் மிகக் கொடியர் ஆதலின் உனக்குக் கொடுமையே செய்வார்” என்று எவ்வளவுதான் வற்புறுத்தினாலும் அவள் ஏற்கமாட்டாள் என்பதையும் தேர்ந்து, “நல்லவரே அவர், ஆயினும், உனக்கு இதனால் இன்னல் நேராமற் றீராகு” என்று எடுத்துக்காட்டுபவளாய் மந்தரை,

அறிய ரம்பிய வருளுடை யருந்தவர்க் கேனும்
பெறல ருந்திருப் பெற்றபின் சிந்தனை பிரிதாம்
மறநி னைந்துமை வலிகில ராயினு மனத்தால்
இறலு றும்படி யியற்றுவ ரிடையறா வின்னல்

[அறமும் அருளும் நிரம்பிய அருந்தவசிகளுக்கும், பெறுவதற்கரிய செல்வத்தைப் பெற்றபின்பு எண்ணம் வேறாகி விடும். அதுவுமன்றி, இந்த இராமனும் சீதையும் கோசலையும் உனக்கும் பரதனுக்கும் கொடுமைகள் செய்யவேண்டுமென்று கருதியே உங்களைத் துன்புறுத்தமாட்டார்களாயினும் அவர் செய்கின்றவைகளெல்லாம் உங்கள் மனம் உடையுமடியான இன்னல்களாகவே முடியும்]

என்று கூறுகின்ற துட்பத்திற்கிணையான வென்றை சூர்ப்பணகை அணையவர் சிந்தித்துரைத்தலரிது. வலிசரின்பால் நேயம் மிக உடைய ப்ருட்டஸ், தன் மனத்தைத் தானே கலைத்துக்கொண்டு பொதுஜன அபிப்பிராயத்தையும் வஞ்சிக்கும்வகை நாடினான்,—

“வலிசரைப்பற்றி உண்மையாக உரைக்குங்கால் அவனது பகுத்தறிவினும் மனோவிகாரங்கள் ஆட்சிகொண்ட நாளாயான் என்றும் அறிந்திலேன். ஆயினும் என்! அடக்கமெல்லாம் இள ஆசையின் ஏணியே போல்வதென்பது உலகறிந்த தொன்று. ஏறுபவன் அதற்கு முகங்கொடுத்து நோக்குகின்றான்; மற்றும், அவனே உச்சிப்படியை எய்தியபின்னர், தான் ஏறியவத் தாழ்ந்தபடிகளை அவமதித்தவனாய் அவ்வேணிக்குத் தன் முதுகைத்திருப்பி மேகத்தின்பால் தன் நோக்கத்தைப் போக்குகின்றான். வலிசரும் அப்படியே செய்யலாம். எனின், செய்ய மாட்டாதபடி தடுத்திடு—அவன் இப்போதிருப்பதற்கு இச்சண்டை இயையும்வண்ணம் அமையவில்லை யாதலின் அதனை இம்மாதிரி உருப்படுத்தி. அவன் ஏதா யிருக்கின்றானோ அது அதிசுப்படுமாயின் இந்த இந்த முடிவுகளுக்குப் பாய்ந்துவிடும். ஆதலின் பொரித்தபின்னர்த் தன் னினத்திற்கிணங்கத்தீயதாய் வளருமொரு அரவின் முட்டையெனக் கருதி ஓட்டிலேயே கொன்றுவிடுக.”

என்று சூழ்ந்தானென ஷெக்ஸ்பியர் வகுத்ததற்கிணையாகவே கம்பர் கூனியின்வாயில் வரவழைத்த சொற்கள் அமைந்திருப்பதன் அருமை வியத்தற்குரியது.

சூர்ப்பணகைக்கு இத்துணைச் சூழ்ச்சியொன்றும் வேண்டா, அவள் அறியவும் அறியாள். ஆதலின் முதலில், இராமனது எழிற்கவைய தன் நாவில் ஊற ஊறவும், அவ்வீரனது பேராற்றல் இராவணன்மன் செவிகளைச் சுடச்சுடவும் இவை விளம்பினான்—

மன்மதனை யொப்பர்மணி மேனிவட மேரு
தன்னெழில் ழிப்பர்திர டோளின்வலி தன்னு
லென்னதனை யிப்பொழு திசைப்பதுல கேழி
னன்மதன ழிப்பரொ ரிமைப்பினனி வில்லான்

[அழகிய வடிவத்தால் மன்மதனைப் போல்வார். திரண்டதோள்களின் வலிமையால் மேருமலையின் வளர்ச்சியைக்

கெடுக்கக்கூடியவர். என்னென்று இப்பொழுது எடுத்துச் சொல்வேன்! கண்மூடித் திறப்பதன்முன், தங்கள் வில்லினால் இவ்வேழுலகங்களில் உள்ளவர்தம் செருக்கை அடக்க வல்லவர்]

வந்தனைமு னித்தலைவர் பாலுடையர் வானத்
திந்துவின்மு கத்தரெறி நீரிலெழு நாளக்
கந்தமல ரைப்பொருவு கண்ணர்கழல் கையர்
அந்தமிற வத்தொழில ராரவரை யொப்பார்

[முனிசிரேஷ்டர்பால் வணக்கமுடையவர் (அல்லது முனிசிரேஷ்டர்களால் வணங்கப்படுபவர்). ஆகாயத்தில் உள்ள சந்திரனைப்போன்ற முகத்தையுடையவர். அலைகளை வீசுகின்ற நீரில் முளைக்கின்ற தண்டோடு கூடிய சூழமணமுடைய தாமரைமலரை ஒத்த கண்களும் பாதங்களும் கைகளும் உடையவர். முடிவில்லாத தவத்தைச்செய்ப்பவர். அவருக்கு யார் ஒப்பாவார்]

வற்கலைவர் வாரகழலர் மார்பினணி நூலர்
விற்கலைவர் வேதமுறை நாவர்நனி மெப்பர்
உற்கலை ருன்னையொர் துகட்டனையு முன்னார்
சொற்கலை யெனத்தொலைவி றாணிகள் சமந்தார்.

[மரவுரிதரித்தவர், நீண்ட வீரக்கழலை அணிந்தவர், மார்பிலே பூணூல் அணிந்திருப்பவர், வில்வித்தையில் தேர்ந்தவர், வேதங்கள் தங்கியிருக்கின்ற நாவலியுடையவர். மிகவும் சத்தியத்தைபுடையவர். உன்னைக்கண்டு அஞ்சாதவர். அதுவுமன்றி உன்னை ஒரு துசிக்குச் சமானமாகவும் மதிக்காதவர். சொற்களால் விளங்குகின்ற இலக்கியக்கலை போன்று குறையாத அம்பருத் துணிகளைத் தாங்கியவர்]

ஆறுபுல னஞ்சினம ரக்கரையெ னச்சென்
றேறுநெறி யந்தணரி யம்பவுல கெல்லாம்
வேறுமெனு துங்கள்சூலம் வேரொடும டங்கக்
கோறுமென முந்தையொரு சூளுறவு கொண்டார்.
[உயர்ந்த நெறியைக் கடைப்பிடித்த முனிவர்கள் அவரிடத்தில், வந்து, எங்கள் புலன்கள் தவநெறியில் தணிந்திருப்பதால், அரக்கரைச் சபிக்கமாட்டாது நிமிர்ந்த நான்கள் அவர்செய்யும் கொடுமைகளுக்கு மிக அஞ்சினவர்களாயிருக்கின்றோம், என்று சொல்லவும், எல்லா உலகங்களை யும் வென்றிடுவோமென்று வீரம்பேசுகின்ற உங்கள் அரக்கர்களுத்தை வேரோடும் கொன்றழிப்போம் என முன்பு ஒரு சபதம் செய்திருப்பவர்]

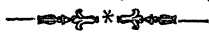
மாரருள ரேயிருவ ரோருலகின் வாழ்வார்
வீரருள ரேயவரின் வில்லதனின் வல்லார்
ஆரொருவ ரன்னவரை யொப்பவர்க ளையா
ஓரொருவ ரேயிறைவர் மூவரையு மொப்பார்
[ஐயனே, ஒரே உலகத்தில் வாழ்கின்ற மன்மதர்கள் இருவர் இருக்கின்றார்களா? இவர்களை விற்போரில் வெல்லக்கூடிய வீரர்களும் இருக்கின்றார்களா? அவர்களுக்கு ஒப்பாகக்கூடிய ஒருவர் இருக்கவும் இயலுமோ! ஏனெனில், அவர்களில் ஒவ்வொருவரே தனித்தனி மும்மூர்த்திகளுக்கும் ஒருங்கே ஒப்பாவார்]

தராவலய நேமியுழ வந்தயர தப்பேர்
பராவரு நலத்தொருவன் மைந்தர்பழி யில்லார்
விராவரு வனத்தவன் விளம்பவுணற கின்றார்
இராமனு மிலக்குவனு மென்பர்பெய ரென்றார்
[பூமிமுழுதும் தன் சக்கரத்தைச் செலுத்திய தயரதன் என்னும் பெயருடைய, புகழ்தற்கரிய நன்மையையுடைய அரசனது மைந்தர். ஒரு பழியும் இல்லாதவர். ஆயினும், அந்தத் தயரதன் கட்டளைப்படி அடைதற்கு அரிய காட்டில் வசிக்கின்றார். இராமனும் இலக்குவனும் என்றபெயர்களை யுடையவர்—என்று சொன்னார்]

இதுகாறும் ஒன்றும் பொய்யில்லை. இராமன்மன் செய்தியையும் செய்கையையும் எத்துணை அவன்வாய்

நின்று அறிந்திருந்தனனோ அத்துணையே கூறினான். ஆயினும், சொற்கள் இவளுக்கு முதலில் எளிதில் வந்ததிலையெனும்படி இச்செய்யுள்கள் அமைந்திருக்கின்றன. மன்மதனை பொப்பர்—வீரவில்லியர்—ஓர் பழிப்பிலாதவர், என்றென்று அவர் சிறப்புக்களையே பாராட்டிப் பேசவிழைகின்ற அவள்நாவானது வேறொன்றிற்குத்திரும்புங்கால் இடறுகின்றதுபோலும். “என்னதனை இப்பொழுது திசைப்பது” என வியப்பாள்போல் சொற்களுக்கே மயங்குகின்றனள். வடமேரு என்றும் வானத்து இந்துவின் முகத்தர் என்றும், எறிநீரில்எழுநாளக் கந்தமலர் என்றும் வீண் அடைமொழிகள் தந்திவள் தன்வாசகத்தைத் தூர்க்கப்புகுவது சிந்தனைஇல்லாத் தளர்ச்சியால் நேர்வதன்றி வேறன்று. அல்லது, இராமனை நயந்துரைக்காத இடமெல்லாம் இராவணனை வேண்டாவிற்றுகிஞ்சியகொடுஞ்சொற்களால் கடிந்துரைப்பதாகி முடிகின்றது. “உன்னையொர் துகட்டினையும் உன்னார்” என்று இவ்வளவு வேகமுடன் இராவணன் முகங்களில் நிந்தனையை எறிவானேன். “நுங்கள் குலம்” என்று தன்னை வேறுபடுத்திக்கொள்ள, இதற்குள் இவள் விபீடணன்பால் எவ்வாறு கற்றுக்கொண்டனனோ! இராவணன் நாசமாம்படி சீதையைக்கவருமாறு பழியின்பால் தூண்டிநிற்கின்ற இவள் ‘துங்கள்’ குலமென்னப் பிரித்து ஒதுக்குகின்றாள். மற்று, கொணர்ந்தபின் எவனைஇடித்துரைத்த கும்பகருணன், பிறற்றநாள், “பிறர்மனை நோக்குவோமை உறவென்பெறுதிபோலாம்” என இராவணன் குலத்தையன்றி அவன்பழியையும்வீடனுக்கெதிரே தனதாக்கிக்கொள்வான். அவனுக்கும் இவள் உடன்பிறந்தவள்தானே! இராமனைப்பயந்த பான்மையால் ‘பராவரு நலத்தொருவன்’ என்று தயரதனைக் கொஞ்சப்புகுகின்ற இவள் வாயில் தன் தமையன் பொருட்டொரு நயமுடைய சொல் விளையாமல் வறண்டது.

எனினும், சூர்ப்பணகைக்குப் பின்னிற்பவர் கம்பராதலின் இராமன்தாங்கிய தூணிகள் சொற்கலைபை உவமையாய் அடைந்தவோர் பெருமையைப் பெற்றன. கலைகள் பலவற்றுள் சொற்கலையென்பது, செவ்வியமது ரஞ்சேர்ந்த நற்பொருளிற்சீரிய கூரிய தீஞ்சொற்களால் சான்றோர்உரைத்தருளிய இலக்கியங்களாம். முன்கோசுகனுடன் புறப்பட்டபோது இராமன் ஆர்த்த தூணி “மெய்ம்மையே போல் என்றும் தேய்வுறுதது” என்று கம்பர் காட்டியிருக்கின்றனர். இப்பொழுது அது சொற்கலையாகி நிற்கின்றது மெய்ம்மையே இலக்கியங்களாகி வளர்ந்து தோன்றுகின்றதென்பதற்கு இதனிலும் சான்றுவேறொன்றுவேண்டா. சொற்கலையென்ன தூணிகளினின்று வருவனவும் “நிசரத கணைகளே.” தாடகை

சேக்கிழார் திறனும் திருத்தொண்டர் புராண எழுச்சியும்.

“பெரும்பற்றப் புலியூராணப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவானானே,” என்று தமிழ்த் திருநாவுக்கரசர் விதந்தோதிய கூத்தப்பெருமானைக் கைதொழுவான் ஓரானித்திங்கள், திருமஞ்சனநன்னூலில், கன்னித் தமிழ் நாட்டின் காவலனும், சீரிய உடலும் சிறிய கண்களு முடையவளாய்ச் செம்மதம் பொழியும் வேழங்கள் செறிந்த சேரநாட்டின் செம்மலும், வேங்கிட நாட்டின் வேந்தனும் தில்லைமுதார் புக்கனர். அப்பதியை ஆண்டிருந்த சோழவள்ளல், “ அணுவைத் துளைத் தேழ்கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தரித்த” குறளின்

யின்மீது இராமபிரான் எவியசுசொரம் இத்தகைய இலக்கியத்தாணியிற்றேய்ந்த சொல்லையே ஒத்தது. தீமையின் மறுபெயராகிய நிருதரை இவ்வுலகினின்று தொலைப்பதற்கு இராகவன் விசித்த தூணி இலக்கியமே போன்றதென்ற இவ்வொரு கம்பர்தம் உவமையை துனித்துணர்ந்தே நம்மீனார் உய்பலாம். தீமையின்றி இவ்வுலகம் நன்மையேயாய்ப் பொலிவதற்கு இலக்கிய உணர்வேயன்றி வேறேர் துணையில்லை. மற்றமுயற்சிகளெல்லாம் பாழுக்கே பாய்விக்கும் என்று இக்கலாநிலயத் தலையங்கங்கள் பேசுகின்ற முறைமை கம்பரது கருத்தோடு சாலப் பொருந்துவதுகாண மிக மகிழ்தல் வேண்டும்.

தீமையைத் தொலைக்கின்றவொரு தொழிலும் பயனுந்தான் சொற்கலைக்கு உளதாமோ என்ற ஐயத்தைத் தீர்ப்பதற்கும் கம்பர் உதவுகின்றார். முன்பாலகாண்டத்தில், பூக்கொய்படலத்தில் ஆடவர்தம் செய்தியைச் செப்புங்கால்,

செய்யிற் கொய்யுஞ் செங்குமு தஞ்செஞ்சிலையொன் கையிற் பெய்யுங் காமனு நாணுங் கவினார்தம் [றும் மையற் பேதை மாதர் மிழற்று மழலைச்சொல் தெய்வப் பாடல் சொற்கலை யென்னத் தெரிவாரும்.

சிலர் ஆயினார் என்று செப்புகின்ற செய்யுள் இப்பொழுது நினைவின்கண் வருதற் குரியது. அங்கு, காமனேயனைய அழகுடைய ஆடவர் தம் மனதிற்கினிய மாதரார் மிழற்றும் மழலைச்சொற்களை இலக்கியங்களாக ஆராய்ந்தனர் என்கின்றார் இப்புலவர். நல்லாரோடு இணங்கி இன்புறற் கேதுவாகிய அம்மழலைச்சொற்கள் சொற்கலையென்னத் தெரியப் பெற்றமையால், முதிரா அம்மழலையும் முதிர்ந்த இலக்கியமும் உதவும் பெற்றி ஒரேவகையதாகின்றது. இராமன் தூணி போல், எதிர்மறையாய தீமையைத் தீர்ப்பதன்றியும் உடன்பாடாய நன்மையின் இன்பத்தைச் சேர்ப்பதும் இலக்கியவுணர்விற்கேய்ந்தவொரு வாழ்க்கையேயாம் என்பதை இதனு லறிந்துகொள்ளலாம் எனின், தெய்வப்பாடலும் அதுவேயாதல் அரியதன்று. ஆரணமென்றும் அகப்பொருள் என்றும் கருதற்குரியதாய் நிற்கின்றது மணிவாசகப் பெருந்ககை இயற்றியவோர் இலக்கியம். திருக்கோவையை ஒதுமாறு உணர்வுடன் ஒதினால் தசைநயந்த காமத்தால் கடுகுர் தீமையெல்லாம் ஓடாவோ! திருக்கோவையை ஒதுமாறு உணர்வுடன் ஒதினால் மெய்ந்ரெறி நன்மைபன் எம்மீசன் நாமத்தால் வரும் நன்மையெல்லாம் நண்ணுவோ! எனின் இலக்கியங்களைத் தீண்டாதார் அனைவரும் தீண்டாதாரே— வேறேர் இகல் என்!

மாட்சியை மனத்துட்கொண்டு அக்குறளின் விருந்தோம்பலதிகாரத்தில் போந்துள்ள, “மோப்பக்குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து; வித்துமிடல் வேண்டுங்கொல்லோ விருந்தோம்பி மிச்சின்மிசைவான்புலம்; அகனமர்ந்து செய்யாளுறையும் முகனமர்ந்து நல்விருந்தோம்புவா னில்,” என்ற அடிகளை நன்கு தேறியுள்ளமையோடு தேறியபடியே ஒழுகுபவனும், இயற்கை யன்னையின் இன்னருளால் சோற்று வளப்பமும் சேர்ப்பெற்றவனுமாகையால் புக்கவரை எதிர்கொண்டேத்தியும் நல்லிருக்கைகள்

உதவியும் நல்லுணவு படைத்தும் நனி போற்றினன். நால்வரும் உளமகிழ அளவளாவித் தம்மில் ஒத்த வுணர்வுடையோராய்த் திருமஞ்சனவிழா இனிதின் நிறைவேறக்கண்டு கண்ணுதலான் கழல்வணங்கிக் கழி பேருவேகை பூத்தார்.

அந்நாளில், அவ்வவைக்கண் போந்த பாவலன் ஒருவன்,

“வேழ முடைத்து மலைநாடு மேதக்க

சோழ வளநாடு சோறுடைத்து— பூழியர்கோன் தென்னாடு முத்துடைத்துத் தெண்ணீர் வயற்றோன் நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து.”

என்ற ஓளவையார் பாட்டைப் பாடுதலும் ஏனைய ஏந்தல்களது உள்ளம் புண்பட்டமையைச் செம்பியனுணர்ந்து அவர்களைத் தெளிவிப்பான் ஓர் செய்கையை உன்னலானான்.

பிறகு, நாடுகளெல்லாவற்றிலும் மலை, கடல், பூமி ஆய மூன்றிற்கும் தனித்தனிப் பெரிய பொருள்கள் எவை எவை என்பவற்றை அறிந்தோர் சோழ அவைக்கு வரைந்தனுப்பவேண்டிக்கொள்ளப்படுகின்றதாய்ப் பறைசாற்றி அறிவித்துவருமாறு வினையாளர்களுக்கு ஆணை தந்தான்.

சின்னாட்களில், பட்டினால் பொதியப்பெற்ற முடங்கலொன்று தம்மையடைதலும் மன்னர் நால்வரும் பட்டை நீக்கிப்படிக்க,

1. “நிலையிற் நிரியா தடங்கியான் தோற்ற மலையினு மாணப் பெரிது”
2. “பயன் தூக்கார் செய்த வுதவி நயன் தூக்கின் நன்மை கடலிற் பெரிது”
3. “காலத்திறற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.”

என்ற மூன்று வாயுவாழ்த்துக்களும், அவ்விடையையனுப்பினோர் யாரெனவெழும் வினாவுக்கு விடையும், தரப்பட்டிருந்தமையறிந்து முன் மனங்கன்றிய காவலர் தொண்டைநாட்டின் புறம்பாய நாட்டிலுள்ளார் ஒருவரும் விடைகூற முன் வராமையையும் ஓர்ந்து, தமிழ்மூதாட்டியின் பாடலின் அருமை பெருமைக்கு ஆதரவளித்தகன்றனர்.

இன்னவாறு தனக்கேயன்றித் தமிழ்ப் பெருமாட்டிக்குமுள்ள சிறப்புக்கள் சிறப்புற்றோங்கக் காரணமாயிருந்த அறிஞரை அநபாயன், “அறிவுடையொரு

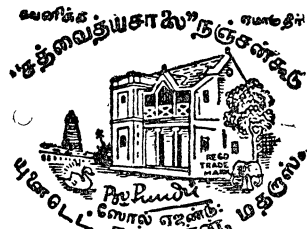
வனை யரசனும் விரும்பும்,” என்று ஆன்றோர் வாக்கின்படி அமைச்சராக்கிக்கொள்ள விழைந்து, பாலாற்றின் நீர்வளத்தால் செழித்துத் தொண்டைநன்னாட்டிலுள்ள, இருபத்து நான்கு கோட்டங்களில் ஒன்றாய் புலியூர்க் கோட்டத்திலுள்ள குன்றத்தூரில் வாழும் வேளாளரான சேக்கிழார் மரபில் தோன்றி, கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம், அன்பு, அறம், கடவுள்வழிப்பாடு முதலிய நற்பண்புகளில் மேம்பட்டவராகிய அருள் மொழித்தேவரை யணமித்தனது கருத்தை வெளியிட்டான். வேந்தனது விருப்பிற்கிணங்கித் தேவரும் அமைச்சர்தாங்கி அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னும் நற்பொருளும் நானிலத்தோர் அடையவேண்டுமென செய்வாராயினார்.

அஃதவ்வாறாக, செம்பியன் சைனர்களது காப்பியமான சீவிகசிர்தாமணியைப் போற்றத் தலைப்பட்டான். அறிந்த வமைச்சர், மன்னனேயாயினும் அறிவு பேதுறுங்கால் “அறிகொன்றறியா நென்னி முறுதியுழையிருந்தான் கூறல் கடன், என்றும் “இடிப்பாரையில்லாவேமராமன்னன் கெடுப்பாரிலானும் கெடும்,” என்றும் செந்நாப்போதார் செப்பியுள்ளமைக்கிணங்க அமைச்சன் தெளிவிக்கக் கடைமைப் பட்டுளானாகையால் சீவிகசிர்தாமணியினால் இகபர இன்பங்கள் எய்துவ தியலாதென அறிவுறுத்தலாயினான். காவலனும், எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு! என்பது பொய்யா மொழியாகையால் நன்கு கருத்திலாய்ந்து தெளிந்து இகபரமளிக்கவல்ல தெதுவெனக் கடைவினான். வித்தகச்சேக்கிழார், இறைவனடியாருக்கு எளிவந்து உதவும்பெற்றி நிறைந்த நாயன்மார் வரலாறுகளைத் திறம்படச் சொல்லிவரலாயினார். செவியேற்ற இறைவன் அனலிடைப்பட்ட மெழுகென உளநெகிழப்பெற்றுத் தான் பெற்ற இன்பம் பெருக இவ்வையகம் என்ற நெஞ்சினனாகையால் அச்சீரியரை நோக்கி அவற்றை யெல்லா மொரு காவியமா யாத்துதவுமாறு வேண்டினின்றான். அப்பெரியாரும் தில்லையடைந்து அம்பலவாணனருள்பெற்றுத் திருத்தொண்டர்புராணம் இயற்றி முடித்துத் தொண்டர் சீர்பரவுவார் என்ற அறிஞர் புகழ்க்கும், “சேயற்கரிய செய்வர் பெரியர் சிறியர் சேயற்கரிய செய்கலாதார்” என்ற மதாறுபங்கியார் கூற்றிற்கும் இலக்காகி விளங்கலாயினார்.

ஆயுர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

டானிக்குகள் :

பாதாமி லேகியம்	ரூ. 3-0-0
ரதிவல்லப லேகியம்	2-0-0
மஹா திராக்ஷாதி லேகியம்	2-0-0
குழந்தைகளுக்கு	
பூக்கர கஸ்தூரி மாத்திரை	0-4-0
பால சஞ்சீவினி	0-4-0
பால ஸூதா (டானிக்)	1-0-0

தைலங்கள் :

சந்தனாதி 6 அவுன்ஸ்	ரூ. 1-0-0
அமிர்தாமலக	0-12-0
பிருங்காமலக	0-12-0
ஸ்திரீகளுக்கு	
ஸூதக டானிக்	2-0-0
கர்ப்பாசய டானிக்	2-0-0
ப்ரஸவ லேகியம்	1-8-0

I.D. சயாவனப்ராசா

I.D. பிருங்காமலகதைலம்

கோரோஜனை மாத்திரை

“நடுசன்குடி பெல்போட்”

சாதாரணம்-பாக்கேட்

(நிஜத்தர் செய்துள்ளது)

I.D. 61, மெழுகேட்ட-டப்பி

I.D. சயாவனப்ராசா
சிறந்த டானிக்
சத்தவையசாலை - நடுசன்குடி

மலிகைசேர்ந்த நிறுமணக்கு
எண்ணெய்
காஸ்தாலகஸி
2 ஆண்டுகள் காலம் 1932 ஆகஸ்டு 9-10

2 ஆண்டுகள் காலம்
ஜவரேக்
செல்ல எவ்வித உவாங்குகளுக்கும்
எல்லா யுகளிலும் கன்னலாள், மதுரை

[பல்பங்கள் வைத்தியர்களுக்கு மட்டும்.] [அட்வான்ஸுடன் ஆர்டர் செய்யவும்.]

சென்னைத் தமிழ் லெக்ஸிகன் பதிப்பாசிரியர் திருவாளர் S. வையாபுரிப் பிள்ளையவர்களால்

— பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்கள் —

தமிழகராதி ஆதார நூற்றொகுதி

நாம தீப நிகண்டு.

நிகண்டுகளின் வரலாறு, ஆசிரியரது காலம், நூலின் நயங்கள், முதலியன அடங்கிய சிறந்த முன்னுரை கொண்டது. பொருட் பெயர்களை விளக்கக் கூறும் செவ்விய உரைபாடமுள்ளது. நூலின்கண் வந்துள்ள பொருட்பெயர்களைத்தையும் முற்ற வுணர்த்தும் அனுபந்தம் பெற்றது. சுமார் 12000 சொற்கள் கொண்ட சிற்றகராதியாக உதவுந் தகையது.

விலை ரூபா 2-0-0

அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு.

சிறந்த ஒரு சொற் பல்பொருள் நிகண்டு. நிகண்டு களின் வரலாற்றினை விளக்கும் விரிந்த முன்னுரை யுடன் கூடியது. சொல்லின் பொருள்களை யெளிதாகத் தெரிந்துகொள்ளுதற்குப் பலபொருளொருசொல் லகராதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா 1-4-0

கம்பராமாயணம்—உயுத்தகாண்டம்.

முதல் மூன்று படலங்கள்: பல எட்டுப் பிரதிகளை ஒப்புநோக்கித் திருத்தியது; பாடபேதங்களைத்துக் கொடுக்கப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-6-0

திருக்குறள்

மூலமும் சொந்தறிப் பகராதியும் விஷய ஒப்புக்குறளும் (வா.மார்க்க சகாயம் செட்டியார் பதிப்பு)

சிறந்தக்கமான இப்பதிப்பில் அட்டவணைக்கு மாத் திரம் 300 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருக் குறளைப் படித்து ஆராய விரும்புவார்க்கு இவ்வட்ட வணை மிகவும் உபயோகமானதாகும். ஒப்புக்குறள்களைச் சேர்த்துப் பதிப்பாசிரியர் அளித்துள்ளது மாணக்கருக் குப் பெரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் அருமை பயின்று பார்த்தாலன்றிச் சொல்லிக்காட்டுவது சலப மன்று. விலை அரை 0-12-0

களவியற் காரிகை.

ஒரு சிறந்த அகப்பொரு ளிலக்கண நூல்; முதன் முறை இப்போதுதான் அச்சில் வெளிவந்தது. கிடைத் தற்கரிய பல அரிய நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற மேற்கோள்களை யுடையது; பல அனுபந்தங்களை யுடையது தமிழாராய்ச்சியாளர்க்குப் பெரிதும் பயன்படுவது. க்ரௌன் அளவில் 170 பக்கங் கொண்டது. சொற் பப் பிரதிகளே யுள்ளன. விலை ரூபா 3-0-0

நூற்பொருட் குறிப்பு.

1. இறையனார் களவியலுரை; 2. குறுந்தொகை; 3. திருக்கோவையார்; 4. நற்றிணை; 5. களவழி நாற் பது; 6. தேவாரம்; 7. வீரசோழியம்; 8. நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் முதலிய எட்டு நூல்களின் பொருட் குறிப்பு அடங்கியது. தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆபீஸ் தலைமைப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் மு. இராகவையங்காரவர்க ளால் தொகுக்கப்பட்டது. டெம்மியளவில் 175-பக் கங்கள் உடையது. இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கும் சரித் திர ஆராய்ச்சிக்கும் மிக இன்றியமையாதது. சொற்பப் பிரதிகளே யுள்ளன. விலை ரூபா 10-0-0

இராஜசந்தரம்.

ஒரு நவீனகம். இனிய எளிய நடையில் எழுதப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-8-0

தினகரமலை யென்னும்-தினகர வெண்பா

திருக்குறளின் அதிகாரத்திற் கொரு வெண்பா வாக 133 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. இது ஒரு பண்டை நூல். இதைப் பதிப்பித்தவர் ஸ்ரீமான் S. வையாபுரி பிள்ளை, B.A., B.L., விலை அரை 0-6-0

கலாநிலயம் ஆபீஸ், வேளாளர் தெரு, புரசை, சென்னை.

ANCIENT JAFFNA

MUDALIAR C. RASANAYAGAM C.C.S.

An authentic history of North Ceylon, Particularly of Jaffna based on archeological Epigraphic and linguistic researches is stated here in a connected manner from ancient times up to the occupation of the Island by the European Professor. S. Krishnasamy Iyengar has given an appreciative foreword.

PRICE Rs. 5-8-0.

KALANILAYAM

PURASAWALKAM :: VEPERY, MADRAS.

எ ம ா ங் க த த் தி ள வ ர ச ன்

ஸ்ரீமான் T. N. சேஷாசல ஐயர் B.A., B.L.,

எழுதியவார்

செந்தமிழ்க்காதை.

கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசைபாக்கம், சென்னை. விலை ரூ. 1-4-0

கலாநிலயம் 1930-வது வருடம் 3-வது வால்யூம்.

தலையங்கங்கள்:— அறியாமை வேண்டப்படும் 4. சயநலச் சோதனை 8. விஷபத்திற்கேற்ற விளம்பரம். முடிவுக்கு முடல்வண்டா. விளம்பினால் வெட்கக்கேடு. கல்லாதீபர்களை கல்லவர்கள் 3 நாணத்தால் கைவார்த்திம். வாலின் நீளம். பெருமையின் பெருமை...முதலிய கட்டுரைகள் ஐம்பது உடையலோடு வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை விளக்குவன

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) அயோத்தியா காண்டம் முதலிரண்டு படலங்களின் விளக்க ஆராய்ச்சி அரசியலுக்குரிய அறங்களில் திருவள்ளுவர் வேதவியாசர் முதலானோர்க்கும் கம்பருக்கும் உள்ள வேறுபாடு 25-கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமான் சோமசுந்தர பாரதியார் வரைந்துள்ள, "தசரதன் குறையும் கைகேசி நிறையும்" என்னும் நூலிற்கூறிய பொருளும் முடிவும் கம்பருடைய கருத்திற்கொவ்வாதன வென்று 25-கட்டுரைகளில் வாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குறுந்தொகை:—(K. இராமநாதம் ஐயர், B. A.) புத்தகமாய் இப்பொழுது கிடைக்காத இச்சங்கநூற் செய்யுள் நானூறும் விளக்கமான உரையுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் அறுபத்துநான்கு கலைகளை யறிந்து கையாண்ட பெருமை விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

இலஞ்சிப்பாவை:—(T. S. நடராஜபிள்ளை, B. A. B. L.) Sir Walter Scott என்பவர் ஆங்கிலத்தில் பாடிய Lady of the Lake என்னும் காவியத்தைத் தழுவி எழுதின கதை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம் M. A., B. L.) ஆங்கிலமுறையைத் தழுவி, நடத்தை, உணவுநாட்டம், அழகை, சிரிப்பு, தன்னெடுப்பு, தன்னெடுக்கம், புணர்ச்சி, இணை விழைச்சி, வினையாட்டு முதலியவைகளின் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பாடம்:—வில்லிபாரதம் கிருஷ்ணன் தூதச் சருக்கமும், அஷ்டப்பிரபந்தமும் போதிப்பதுடன், புணரிலக்கணம் முழுவதும் தெற்றென விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

நம்மாழ்வார் வைபவம்:—(K. இராஜகோபாலா சாரியார், B. A. B. L.) விளக்கமான ஆராய்ச்சியுடன், 2-ய்ப்பத்து 6-ம் தசகம் வரையிலும்.

இவைகளைத் தவிர, ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த கட்டுரைகளும், ஆச்சரிய சூடாமணி என்னும் வடமொழி நாடக மொழிபெயர்ப்பும், சிலப்பதிகாரக் கானல்வரியை அழகுற விளக்கிய 'மாதவி மாதவம்' என்னும் கட்டுரைகளும், தனிப்பாடல்களும், அண்டபுராண ஹாஸ்யப் பாடல்களும், நாயன்மார் சரித்திர உண்மைபோன்ற பல கட்டுரைகளும் நிறைந்துள்ளன.

1931-வது வருடம் 4-வது வால்யூம்.

தலையங்கம்:—அகமே புறம், வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் 10. உண்மையில் உழல்வார் திறம் 5. மெய்மையை அலமரச் செய்யலாமோ 4. அருமையினு மருமை 4 மறப்பது முறுதியாமே. நள்ளார் நகை 4. முதலிய கட்டுரைகள் 50.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) கைகேசி சூழ்வினைப் படலம் முதல் அயோத்தியாகாண்டம் இறுதியாக 50 கட்டுரைகளில் ஆராயப்பெற்றிருக்கின்றது.

சூளாமணி:—(K. இராமநாதம் ஐயர், B. A.) இதுகாறும் உரை யெழுதப்பெறாத இந்நூல், உரையுடன் பதிப்பிக்க ஆரம்பமாகி இவ்வாண்டில் ஐந்துறு செய்யுள்கள் வந்துள்ளன.

யாப்பிலக்கணம்:—உறுப்பியலும், செய்யுளியலில் பாக்களின் இலக்கணமும்.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் 64 கலைகளைக் கையாண்ட பெருமை விரிவாக வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆண்டாள்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) ஆண்டாள் பிறப்பு, இளமை, கல்வித்திறம், அனுபவம், யௌவனம், மதம், சித்தார்த்தம், முத்தி முதலியவைகளின் உண்மை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம், M. A. B. L.) புலன்களின் அமைப்பும், உணர்வு முதலியவைகளின் தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றது.

பிலாரோ நாடகம்:—ஆங்கிலப்புலவர் R. B. Sheridan எழுதின நாடக மொழிபெயர்ப்பு.

நவராத்திரி நாடகம்:—(K. N. சுந்தரேசன், B. A. Hons) ஓர் நவீன நாடகம்.

சிதம்பர தேவர் சரிதம்:—(Dr. V. S. அருணாசலம் பிள்ளை) முத்தியில் மனம் வைத்து உலகத்தில் விவசரிப்பார் பெருமையை உட்கொண்ட வேர் நாவல்.

களவியற் காரிகை:—(S. வையாபுரிப்பிள்ளை, B. A. B. L.) இதுகாறும் அச்சேறாத நூல். அகப்பொருள் எலக்கணத்தின் சிறப்பை விளக்கவல்லது.

கந்தபுராணமும் சங்க நூல்களும்:—(பண்டிதர், திம்மப்பா ஐயர்) கந்தபுராணத்தைச் சங்கநூல்களோடு ஒப்புநோக்கி ஆராயும் கட்டுரைகள்.

இவை தவிர, மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், தமிழிரட்டையர், முதலிய கட்டுரைகள் பல.

ஒவ்வொரு வால்யூமிற்கும் விலை வருமாறு:— டைண்ட் செய்யாதது ரூ. 7 8 0

கால்கோ கில்ட் டைண்ட் ரூ. 8 8 0 ஆப்லேதர் கில்ட் டைண்ட் ரூ. 9 0 0

இவ்விலையில் தபால் அல்லது இரயில் சார்ஜ் அடங்கவில்லை. இந்தியாவில் உள்ளவர்கள் இரயில்வே பார்ஸல் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். To Pay போட்டு அனுப்புவோம். ஏழுட்டுணைக்களுக்கு மேல் இரயில்வே கட்டணம் ஆகாது. பர்மா, விலோன் இவ்விரண்டு இடங்களுக்கு ரயிலில் அனுப்பமுடியாத கையால் விலையுடன் தபால் பார்ஸல் சார்ஜ் ரூ. 2—4—0 சேர்த்தனுப்பவேண்டும். மலேயே, தென்னைப் பிரிக்கா முதலிய நாடுகளில் இருப்பவர் தபால் சார்ஜிக்கு ரூ. 3. சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. பி. யில் அனுப்ப இயலாது. முன்பணம் அனுப்பி எழுதல் வேண்டும்.

வ ர் த் த ம ா ன ம்

கந்தகோட்டத் திருப்புகழ்:—திருப்புகழ் சுவாமியார் என்றும், தண்டபாணி சுவாமிகள் என்றும், முருகதாசர் என்றும், அழைக்கப்படுகின்ற பெரியாரால் இந்நூல் பாடப்பெற்றது. இந்நூள்வரையில் ஏட்டுப் பிரதியில் இருந்தது, பெரியமெட்கல்பாணி கம்பாரால் புத்தகரூபமாக வெளியிடப்பட்டது. வேண்டுமேனானால் “லோகோபகாரி” கார்பாலயத்தினின்று பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கண்ணாடி வீடு:—அமெரிக்காவில் ஒரு தனவந்தர் கண்ணாடிச் சங்களால் வீடு கட்டுகின்றனராம். தூசி, சப்தம், வெப்பம், குளிர்ச்சி, இவைகளினின்று மனிதரைக் கண்ணாடி பாதுகாக்குமென்றும், எனவே இது சுகாதாரத்திற்கேற்றது என்றும் கூறப்படுகின்றது.

பெரிய வீடு:—அமெரிக்க நியூயார்க் நகரில் 68 அடுக்குள்ள மெத்தைகளோடு கூடிய ஒரு பெரிய வீடு இப்பொழுது கட்டி முடிக்கப்பட்டுளதாம். இவ்வளவு அடுக்கு மெத்தையுள்ள வீடு இதுவரை உலகத்தில் எந்த நகரத்திலும் கட்டப்படவில்லை.

வாணத்தின் சக்தி:—இங்கிலாந்திலுள்ள சுகாதார சங்கத்தின் தலைவரான ஸர்வில்லியம் அர்ப்பத்ரட் லேன் என்னும் ரசாயண சாஸ்திர ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவதாவது:—வாணங்களுக்கு இருக்கின்ற சக்தியை நாம் இதுவரை அறிந்ததில்லை. மனிதனுடைய ஆயுளை வாணங்கள் வளர்க்கும் சக்தியுடையன. பெண்கள் பல வாணமுள்ள ஆடைகளை அணிவது அவர்களது உடல் நலத்திற்கும் ஆயுள் வளர்ச்சிக்கும் நல்லது. எனவே இனிப் பெண்கள், வெள்ளை ஆடையையோ, அல்லது ஒரு நிறமுள்ள ஆடையையோ அணியாமல் பல நிறமுள்ள ஆடையை அணிதல் நலம்.

பறக்கும் பெல்ட்:—பிரான்ஸ் தேசத்துப் பிரபல விஞ்ஞான சாஸ்திர பண்டிதரான மாக்னாகன் என்பவர் கூறுவதாவது:—ஆகாயவிமானத்தின் உதவியில்லாமல், பட்சிகள் போன்று இனி மனிதன் பறக்கும்நாள் சமீபத்திலே யிருக்கின்றது. இரண்டு சிறு இறக்கைகள் உள்ள பெல்ட் ஒன்றை மனிதன் கட்டிக்கொண்டு ஆகாயத்திலே பறப்பது சலபமே. சாஸ்திர ஆராய்ச்சியின் பயனாக இன்னும் எத்தனையோ ஆச்சரியத்தை இந்த நூற்றாண்டிலேயே மனிதன் காணலாம்.

காயத்திரியின் மகிமை:—மைலாப்பூரில் சென்ற வாரம் ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் ஸ்வாமிகள் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு ஒன்றில் அவர்கூறியதாவது:—வேதத்தின் சாரம் காயத்திரிஜபம். அதைத் தினம் ஒன்றிற்கு 1008 முறை ஜபித்தல் அவசியமாகும். அல்லது குறைந்தபட்சம் 108 காயத்திரியாவது எல்லோரும் தினந்தோறும் செய்யவேண்டும். உத்தியோகத்திலிருப்பவர்களுக்குத்தினம் நேரமிராது. ஆனால் நல்ல வேளையாக ஞாயிற்றுக்கிழமை ஒய்வு உளது. ஞாயிறு சூரியனுடைய தினம். அன்று 1008 காயத்திரிஜபம்செய்து, காயத்திரி தேவதையைத் தியானம் செய்வது மிகவும் நல்லது. அன்றாவது ஒவ்வொருவரும் 1008 காயத்திரி செய்து நலமுறலாம்.

கதர் இயக்கம்:—கதரியக்கத்தைப்பற்றித் தமிழ்நாடு கதர்சங்கத்தார் அறிவிப்பதாவது:—

தமிழ்நாட்டில் கதர்இயக்கம்வளர்ந்து வருகின்றது. 1923-24 இல் 4,72,364 ரூபாய் கதரே விற்பனையாயின. 1924-25 இல் 7,05,783 ரூபாய் கதர் விற்பனையாயின. 1925-26 இல் 8,83,220 ரூபாய்க்கும், 1926-27 இல் 10,97,027 ரூபாய்க்கும், 1927-28 இல் 9,97,465 ரூபாய்க்கும், 1928-29 இல் 11,37,561

ரூபாய்க்கும், 1929-30 இல் 16,16,524 ரூபாய்க்கும் 1930-31 இல் 30,55,597 ரூபாய்க்கும் கதர் விற்ப்பட்டன. ஆனால் 1931-32 வளர்ச்சி அவ்வளவுஇல்லை. தமிழ்நாட்டார் இன்னும் அதிகமாகக் கதரை வாங்க வேண்டும்.

காந்தியடிகள்:—மலையாளத்தில் ஸாமொரின் அரச குடும்ப மேற்பார்வையிலுள்ள குருவாயூர் கோயில் இன்னும் ஆதித்திராவிடர் பிரவேசத்திற்குக் திறந்து விடப்படவில்லை. ஜனவரி மாதத்திற்குள் ஆதித்திராவிடர்களுக்கு அவ்விமை வழங்கப்படாமல் போனால் தாம் மறுபடியும் பட்டினி கிடக்க நேரிடுமென்று காந்தியடிகள் எரவாடாச்சிறைபிலிருந்து பத்திரிகைகளுக்கு அறிவித்துள்ளார்.

ருஷியாவிலுள்ள கிராமவாசியான இவான் லட்சர்ஸ் என்பவனுக்கு இப்பொழுது 114 வயதாம். அவன் சமீபத்தில், சினிமாவில் நடிக்க மாஸ்கோ நகரில் உள்ள ஒரு சினிமாப்படம் எடுக்கும் கம்பனியில் சேர்ந்திருக்கின்றனாம்.

திருடனைப்பிடிக்கும் யந்திரம்:—வி. ஜின், டேவிட் லேன், என்னும் இரு ஆங்கில நிபுணர்கள் ஒரு நூதனமான கருவிபைக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றனராம். இந்த யந்திரத்தை வீட்டில் வைத்துக்கொண்டால், திருடர்கள் வீட்டில் நுழைந்ததும் அது தெரிவிப்பானில் போலீசாருக்கு அவன் வரவை அறிவித்துவிடுமாம். இது திருட்டுப் பயத்தை அகற்ற உபயோகப்படும் என்று லண்டன் போலீசார் மகிழ்கின்றனராம்.

ஆப்கன் குழப்பம்:—மாஜி ஆப்கன் அரசான அமனுல்லாக்கானின் நண்பனும் ராணுவத்தலைவனுமான குலாம் நாபிகான் என்பவர், இப்பொழுது இருக்கின்ற ஆப்கன் அரசாங்கத்தைக் கவிழ்த்துவிட்டு அமனுல்லாவை மீண்டும் அரசனாக்கும் எண்ணத்துடன் இரகசியச் சூழ்ச்சி செய்துவந்தார் என்னும் குற்றத்திற்காக அவருக்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டது என்று காபூல் செய்தி கூறுகின்றது.

ரயில்வேத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம்:—பெரம்பூர் எம். எஸ். எம். ரயில்வேத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்த நிலையில் மாறுதல் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. ரயில்வே அதிகாரிகள் கையொப்பத்துடன் ஓர் அறிக்கை ஆகாயவிமான மூலம் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. அது கூறுவதாவது:—

14-ந்தேதி யன்று உங்கள் சம்பளத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். வேலை நிறுத்திய நாட்களுக்குச் சம்பளம் தரமுடியாது. சென்ற ஆண்டு வேலையினின்று அகற்றப்பட்ட 93 பேரும் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட மாட்டார்கள். தொழிலாளர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வது பற்றியும், வேலையினின்று நீக்குவது பற்றியும் மற்ற நிர்வாக விஷயமாயும் தொழிலாளர் சங்கத்தின் யோசனை ரயில்வே அதிகாரிகளுக்கு வேண்டியதில்லை.

சிலோனுக்குப் பொறுப்பாட்சி:—இம்மாதம் 14-ந்தேதி திங்கட்கிழமை, சிலோன் நாட்டுத் தேசிய கமிட்டிக் கூட்டம் கொழும்பில் கூடியது. இக்கூட்டத்தில் சிலோனுக்கு உடனே பொறுப்பாட்சி யளிக்கப்படவேண்டுமென்று ஒருதீர்மானம் செய்யப்பட்டது. இத்தீர்மானத்தை அரசாங்கத்தார் ஏற்றுக் கொள்ளாமற்போனால் பின் இக்கமிட்டியார் என்ன செய்யவேண்டுமென்பது பற்றியும் இக்கூட்டத்தில் வாதம் செய்யப்பட்டது.

— கம்பராமாயணம் —

பதவுரை விரிவுரை விளக்கம் இலக்கணக் குறிப்பு
முதலியவைகளுடன்

வை. மு. சடகோப ராமாநஜாசாரியார்
சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்
வை. மு. கோபால கிருஷ்ணமாசாரியார்.
ஆகியவர்களால் பதிப்பிக்கப் பெற்றவை.

பால காண்டம்	ரூ.	5	0	0
அயோத்தியா காண்டம்	,,	5	0	0
ஆரணிய காண்டம்	,,	4	0	0
கிட்சிந்தா காண்டம்	,,	4	8	0
சுந்தர காண்டம்	,,	5	0	0
யுத்த காண்டம்—2 பாகம்	,,	10	0	0

தபால், அல்லது இரயில் பார்வல் கட்டணங்கள் வேறு. வேண்டுவோர், தாம் வேண்டும் புத்தகங்களுக்குரிய விலையில் பாதியாவது முன்பணம் அனுப்பி ஆர்டர் செய்யவேண்டும். மற்றதை வி. பி. மூலம் பெற்றுக்கொள்வோம்.

மானேஜர்:— கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசை, சென்னை.

:: அமிர்த சாகரம் ::

தேக பலத்தையும், ஞாபகவிருத்தியையும், பும்ஸத் வத்தையும், கொடுப்பதில் எங்கள்

அமிர்தாரணவ லேகியம்

அமிர்தசாகரம் போன்றது. மேலும், நீடித்த தலைவலி, மண்டை இடி, மாபு வலி, தேகச் சூடு முதலிய வியாதிகளைக் கரஸ்தமாகக் கண்டிக்கும். 20-தோலா லேகியம் கொண்ட டப்பி 1-க்கு ரூபா 2.

இலும்! ஆரோக்கிய கிரந்தம் இலும்!
கேட்போருக்கு இலுமாகவும், தபாற்செல வில்லாமலும் அனுப்பப்படும்.

ஆதங்க நிக்ரஹ ஒளஷ்தாலேயம்,
26, பிராட்வே, மதராஸ்.

கற்பக மலர் (சிறு கதைகள்)

(ஆசிரியர் - சகோதரி வி. பாலம்மாள்)

மலர் 1 - விருந்தில் விவங்கு - விலை அணை 3.
மலர் 2 - அவள் இஷ்டம் - விலை அணை 3.
ஏழா ஸ்டாம்புக்கு 2-புத்தகங்கள் அனுப்பப்படும்.
ஸ்ரீமதி பிரகராலயம், மயிலாப்பூர், சென்னை.

பாரத வசனம்.

ஆதிபர்வம் 3-5-0. ஸபா, ஆரண்ய, விராட பர்வங்கள் அடங்கியது ரூபா 5-0-0. உத்தியோக, பீஷம், துரோண, கர்ண சல்லிய, ஸவுப்திக பர்வங்கள் அடங்கியது 5-0-0. சாந்தி, அநுசாசனிக, அக்ஷமேத, ஆசீரமவாஸ, ஸ்வர்க்காரோஹண, முசல, மஹாபர்ஸ்தானிக பர்வங்கள் அடங்கியது 5-0-0.
பாலவினோதினி ஆபீஸ், 323, தண்டையார்ப்பேட்டை வண்ணாரப்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்

NATIONAL
INSURANCE COMPANY, LIMITED.
Head Office :
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.

New Policies Issued in 1931
for over Rs. 1,32,33,000
Showing an increase over
the New Business figure
for 1930 of 16.54 %
Claims paid up to end of
1931 over Rs. 90,00,000
Invested Funds amount to over Rs. 1,75,00,000

LOW RATES LIBERAL CONDITIONS
NEW TABLES NEW BENEFITS

For particulars & Agencies please write to:—
The Branch Secretary,
R. G. DAS & Co., OR Madras Branch,
Managers. 113, Armenian Street,
Madras.

FIRE & ACCIDENT RISKS
covered by
NATIONAL FIRE

AND
GENERAL INSURANCE COMPANY Ltd.,
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.

The Branch Secretary,
Madras Branch, OR R. G. DAS & Co.,
113, Armenian Street, Managers.
Madras.